THEOCRITI

Syracusii, Poëtæ Celeberrimi,

SELECTA

Ac Præcipua Quædam

IDYLLIA.

GRÆCA ET LATINA.

In quibus omnimoda Doriſmorum varietas continetur, eademque cum cæteris Dialectis, quæ hîc paſſim occurrunt, clarè & diſtinctè exponitur: Phraſes loquendique formulæ, è quibus vocum conſtructionem & Textûs ſenſum perſpicies, Græcè & Latinè proponuntur: Loca difficiliora explicantur, ac ab omni obſcuritate vindicantur. Quare illis, qui hæc diligenter & accuratè legerint ac obſervaverint, turò, facilè ac jucundè in omnibus Theocriti Scriptis, aliiſque Doricæ Linguæ Authoribus verſari licebit.

Editio ſecunda, nonnullis nunc Idyliis aucta: in qua omnia, quæ in priori Editione erant, ſunt recognita, & duplo ferè aucta: errata in iis ante commiſſa, ſummâ cum curâ ſunt emendata.

LONDINI:
Typis *M. W.* Impenſis Authoris. 1683.

UMI

Nobilitate, Virtute, Eruditione ac ſummâ Humanitate conſpicuo Viro,

D.D. Johanni Cottono,

Equiti Aurato & Baronetto.

Maximo Literarum Literatorumque Patrono, Domino ſuo benevolentiſſimo, ac ſummâ obſervantiâ in perpetuum colendo, Author S.P.D.

NOn eſt ullus in totâ, Vir Nobiliſſime, Britannia, univerſaque Republica Literaria, ordinis tui vir,

qui Literas imprimis Græcas, Te majori, hâc ætate, in pretio habeat, animumque ſuum gratâ earum dulcique ſuavitate plùs unquam delectet. Quicquid eſt vel præclarum, vel grave, vel jucundum, vel utile in omnibus præſtantiſſimæ Linguæ Græcæ Authoribus, id omne Tu diligenti aſſiduaque eorum lectione, ac frequenti in iis animi tui exer-

exercitatione, Tibi fœliciter reddidiſti familiare. Unde præter cæteras ingentes præclaraſque laudes tuas, hanc nunquam morituram, nulloque ævo oblivione delendam meritus ac conſecutus es; ut tua Te Patria, Reſpublicaque Literaria non minùs Linguæ Græcæ, quàm Anglicæ tibi maternæ peritum, ac æquè in utraque verſatum prædicet.

Cer-

Certè Græcia non moderna & barbara, sed antiqua illa, Literis virisque doctis clarissima, si Te nunc divinitùs in pristinam dignitatem restituta conspiceret, Te suum Natum & Linguæ Principem dicere non erubesceret. Nec Roma vetus Tullio & Marone suo superba, si tuam Elegantissimi Sermonis Latini peritiam penitus cognitam

nitam ac perspectam haberet, Te minori dignitatis suæ honore dignum existimaret; verùm inter summos præclarosque Reipublicæ Latinæ Cives Tibi non infimum ultimumque locum daret. Quare, Vir divine, Musisque Sacre, cùm talis ac tantus es, Tibi hoc Theocriticum rarioris quidem, sed suavissimi Græcè loquendi generis opus, tanquam

quam literarium munus, humillimè offero, Tuoque magno, ac in Orbe Literato ſemper victuro nomini, in perpetuum amoris in Te mei ſignum, conſecratum eſſe volo. Quod ut grato benignoque, pro ſumma humanitate tuâ, ac ſingulari in Literas Literatoſque amore, accipias animo, Te eâ, quâ par eſt, humilitate animi peto, Numenque

que Divinum, ut Te Patriæ & Reipublicæ Literariæ ornamento, honori & commodo diutissimè ac fœlicissimè superstitem esse velit, ex animo precor.

Nobilitati Tuæ
Addictissimus

Georgius Sylvanus, P.M.

Georgius Sylvanus.

Pannonii Medicus

'Απί-

Αἰπόλος ἢ Ἀμαρυλλίς.

Caprarius vel Amaryllis.

I.

Κωμάσδω ποτὶ τὰν Ἀμαρυλλίδα· τὰ δέ μοι αἶγες
Βόσκενται κατ' ὄρεγ, κὠ Τίτυρος αὐτὰς ἰλαύνει.
Τίτυρε, ἐμὶν τὸ καλὸν ποιμαινόμεν, βόσκε τὰς αἶγας,
Καὶ ποτὶ τὰν κράναν ἄγε Τίτυρε, κὤ ἀνόρχαν
Τὸν Λιβυκὸν κνάκωνα φυλάσσεο, μή τυ κερύψῃ.

Metaphrasis.

Vado ad Amaryllida, mihi (meæ) autem capræ
Pascuntur in monte, & Tityrus ipsas agit.
Tityre mihi bene (multum) dilecte, pasce capras,
Et ad fontem duc Tityre, & testiculatum
Illum libycum album observa, ne te cornu feriat.

Dorismi & aliæ dialecti.

1. Κωμάσδω est verbum à Doribus pro communi κωμάζω in usum receptum. Dores enim pro ζ consonante, consonas σδ ponere ac usurpare solent. 2. Ποτὶ est præp. Dor. pro communi πρὸς usurpata.

Fit autem è communi abjecto ς, & σ in τ mutato, ac ι in fine adjecto. 3. Τὰν, articul. præpoſit. accuſat. ſing. fœm. gen. quem Author more Dorico pro τῆ communi uſurpat. Dores enim pro vocali η, vocalem α ponunt. 4. Ταὶ Doricè & Poëticè pro communi αἱ. Dores enim & Poëtæ articulos præpoſitivos οἱ & αἱ proferunt cum τ & accentu. 5. Ἐμὶν eſt Dativ. ſingularis Doricus pro communi ἐμοὶ in uſum receptus. Fit autem ex ἐμοὶ abjectâ ο vocali, & ν conſonante additâ in fine. 6. Πυπὶ πὶν. 2, & 3... 7. Κεφάναν eſt acc. ſing. Doricus pro communi κρωΐλω à κρωΐλη, fons. 3. 8. Ἐνόρχαν Doricè pro vulgari ἐνόρχιον. ibid. Eſt accuſat. ſingul. nominativi ἐνόρχης, ου, ὁ. Componitur ex præpoſitione ἐν & ὄρχις, εως, ὁ, teſtis, teſticulus. 9. Φυλάσσεο Ionicè pro φυλάσσῃ, ubi εο ponitur pro ου. Eſt ſecunda perſona imperativi medii, verbi φυλάσσομαι, obſervo, vito, caveo, &c. 10. Τυ eſt

acc.

acc. ſing. Doricus pro communi σὲ uſurpatus. Amittit nunc accentum, quia præcedens dictio acutum habet in ultima. Cæterùm νὺ apud Dores eſt etiam nominativ. casûs cujus differentiam ex accentu, & conſtructione ac ſenſu ſcias eſſe colligendam ac cognoſcendam.

N. B. Τὺ cùm eſt accuſativi caſûs, encliticum eſt, quemadmodum etiam σὲ, cujus vicem apud Dores nonnunquam ſupplet; cùm verò eſt nominativ. casûs, non eſt encliticum, quemadmodum etiam νὺ, pro quo à Doribus uſurpatur.

Phraſes.

1. Κωμάζειν πρός τινα. Ire vel accedere ad aliquem; adire aliquem, &c. Ὁ Αἰπόλος κωμάζει πρὸς τὴν Ἀμαρυλλίδα. Vel Dorice, Ὁ Αἰπόλος κωμάσδει ποτὶ τὰν Ἀμαρυλλίδα. Caprarius vadit vel accedit ad Amaryllin, vel Amaryllida. 2. Αἱ αἶγες βόσκονται κατ' ὄρος. Capræ paſcuntur in monte. Errant

in montibus agnæ. Virgil. Poteſt etiam dici, *Per montes paſcitur agmen.* Virgilius enim quodam loco ait, *Per valles paſcitur agmen.* Unde particula hoc loco, Κατὰ, ſecundùm Virgilium Poëtarum Latinorum Principem, commodè ac eleganter in præpoſitionem *in* & *per* latinè vertitur. 3. Ἐλαύνειν τὰς αἶγας. Agere vel ducere capras. Τίτυρος ὁ αἰπόλος ἐλαύνει τὰς αἶγας. Tityrus ille caprarius agit vel ducit capras. 4. Τὸ καλὸν φιλαμφίον εἶναί τινι. Multum eſſe alicui dilectum. Multum ab aliquo diligi vel amari. Τίτυρός ὅτι τὸ καλὸν φιλαμφίος Αἰπόλῳ. Tityrus eſt multum dilectus Caprario. Tityrus multis de cauſis diligitur à Caprario. Nota τὸ καλὸν hic idem eſt, quod καλῶς adverbium. Quia adjectiva neutra tam ſingularia, quàm pluralia cum articulo expreſſo vel implicito ſæpius pro adverbiis in conſtructione ponuntur. 5. Βόσκειν τὰς αἶγας. Paſcere capras. Τίτυρος βόσκει τὰς αἶγας κατ' ὄρος. Tityrus paſcit

pascit capras in monte. 6. Ἄγειν τὰς αἶγας. Agere vel ducere capras. Ὁ Τίτυρος πρὸς τὴν κρήνην, vel Dorice, ποτὶ τὰν κράναν τὰς αἶγας ἄγει. Tityrus ad fontem capras agit vel ducit. 7. Φυλάσσεσθαι τὸν ἐνόρχην, vel Doricè ἐνόρχαν scil. αἶγα. Observare, vel vitare testiculatum caprum, vel hircum. Τίτυρος φυλάσσεται τὸν ἐνόρχην αἶγα. Tityrus cavet sibi ab hirco testiculato. 8. Κορύπτειν τινά. Petere vel ferire aliquem cornu. Ὁ ἀὶξ ὁ ἐνόρχης τὸν ἀιπόλον ἐκόρυψε. Testiculatus ille hircus Caprarium cornu feriit. Φυλάσσου, vel Ionicè, φυλάσσεο τὸν ἐνόρχην αἶγα, μή σε κορύψῃ. Cave tibi ab hirco testiculato, ne te cornu feriat.

II.

Ὦ χαρίεσσ' Ἀμαρυλλί, τί μ' οὐκέτι τῶτο κατ' ἄντεον
Παρνήσσοισα καλεῖς τὸν ἐρωτύλον; ἢ ῥά με μισεῖς;
Ἦ ῥά γέ τοι σιμὸς καταφαίνομαι ὀφρύσιν ἥμεν,
Νύμφα, καὶ φοβερὸς; ἀπάγξασθαί με φοιτήσεις.
Ἦτοι δέ τοι δίκα μὲν ἔφυ· τί γὰρ δὴ καθ' ἕλκος,
Ὃς μ' ἐπέλθῃ καθιλεῖν τὸ, καὶ αὔριον ἄλλα τοι αἰσῶ·

Metaphrasis.

O gratiosa Amarylli, cur me non amplius ipso
Procumbens vocas amatorculum? numquid me o-
An tibi simus videor propius esse (*in antro*
Nympha, & promissâ barba? strangulari me facies.
Ecce autem tibi decem mala fero, illinc decerpsi,
Unde me jussisti decerpere tu, & cras alia tibi
(*feram.*

Dorismi.

1. Παρύπτοισα pro παραύπτουσα dicitur: ubi præter penultimam syllabam, in qua οι pro υ Doricè ponitur, in priori compositionis parte, nempe παρὰ, Poëtica dialectus est observanda. Poëtæ enim pro more suo, interdum ex præpositione ἀνὰ, κατὰ & παρὰ in compositione abjiciunt ultimam vocalem α etiam sequente consonâ, ut, ἀντείνω, pro ἀναλείνω, extendo, unde aor. 1. imperat. ἄντεινον pro ἀνάτεινον, extende. Κάτθεο pro καλάθεο, repone, aor. 2. med. Ionic. verbi καταπίθημι, repono. Παρπίπτω pro παραπίπτω, transcurrim, limis

mis & obliquis oculis, quasi per transennam aspicio: procumbo, &c. 2. Τοι Doricè hîc pro σοι effertur. Quia Dores, ut in aliis quibusdam vocibus, ita imprimis in pronominibus σὺ, & σὸς, in quo interserunt ϝ, σ mutant in τ, ut, σύ, σΰ, σὶ, σὲ, τὺ, τεΰ, τὶ, τὲ atque τὺ ut in nominativo, & σὸς, σὴ, σὸν, &c. τὸς τεὰ, τὸν, &c. 3. Ἤμυ Dor. pro εἶ, ubi prior syllaba ει Dor. mutatur in η: Dores enim pro ει sæpe ponunt η. posterior verò syllaba ναι abjicitur, & terminatio Ionica μὶν in locum ejus substituitur. Iones enim in εἶ ex priori syllaba ει, ι abjiciunt, & posteriorem syllabam ναι in μὶν mutant, unde fit ἔμὶν. 4. Μᾶλα Dor. pro μῆλα I, 3. 5. Ποιησεῖς 2. person. futur. 1. act. mod. indicat. Dorica pro communi ποιήσεις. Dores enim Futur. primum circumflectunt. 6. Τοι Dor. pro σοι. 2. 7. Τηνῶδι est adverbi Doricum significans de loco. Fit à pronomine demonstrativo Dorico

Τῆνος,

Τῆνος, Gen. Τήνυ. D. Τήνῳ, unde, adjectâ particulâ δε, & accentu acuto abjecto, ac circumflexo in penultima annotato, fit τηνῶδε. Τῆνος autem fit ex Poëtico κεῖνος, κ mutato in τ, & ει in η, & hoc fit ab ἐκεῖνος, ε per Aphæresin ablato. 8. Ὧ Doricè pro ᾧ. Dores enim in diphthongis impropriis α, η, ω, ι subscriptum negligunt. Est autem adverbium in forma dativi singularis articuli postpositivi. 9. Ἐκέλα Dor. pro ἐκέλευ 2 person. imperfect. verbi κέλομαι. Dores enim α usurpare solent pro ευ. 10. Τὰ Dor. pro σύ. 2. 11. Τοι. ibid. 12. Οἰσῶ Dor. pro οἴσω ab Οἴω inusitato, pro quo in usu est φέρω. 5.

Phrases.

1. Παρακύπτειν κατὰ τὸ ἄντρον. Procumbere in antro. Παρακύπτειν εἴς τινα κατὰ τὸ ἄντρον. Obliquis aliquem intueri oculis in antro, &c. Ἡ Νύμφη παρακύπτει κατὰ τὸ ἄντρον. Nympha procumbit vel otiosa jacet in antro. Ἡ Νύμφη ἀ-

παρακύπτει εἰς τ αἰπόλον κ τὸ ἄντρον. Non aſpicit Nympha Caprarium in antro. 2. Καλεῖν ἐρωτύλον. Vocare amatorculum. Ἡ Νύμφη καλεῖ τ ἐρωτύλον. Nympha vocat amatorculum. Ἡ Νύμφη παρακύπτουσα κ τὸ ἄντρον, τ αἰπόλον ἐκέτι καλεῖ ἐρωτύλον. Nympha procumbens in antro, non ampliùs Caprarium vocat amatorculum. 3. Μισεῖν τινα. Odiſſe aliquem. Ἡ Νύμφη μισεῖ τ ἐρωτύλον. Nympha odit amatorculum. 4. Σιμὸν εἶναι. Simum eſſe. Τίτυρος Ἀμαρυλλίδι καταφαίνεται σιμὸς εἶναι. Tityrus Amaryllidi videtur eſſe ſimus. Nota. Ἦ ῥα, & ἦ ῥά γε. Ἦ eſt adverb. interrogandi. ῥὰ & γὲ ſunt particulæ expletivæ. X, 1. 5. Ποιεῖν τινα ἀπάγξασθαι. Facere, ut ſe quis ſtrangulet. Cogere aliquem ſtrangulari, vel ut ſe ſtrangulet. Cogere aliquem mori. Virgil.——*Mori me denique cogis.* Ἡ Νύμφη Ἀμαρυλλὶς ἀπάγξασθαι τ αἰπόλον ποιήσει. Nympha Amaryllis Caprarium mori coget. 6. Φέρειν τινὶ μῆλα. Ferre vel afferre ali-

alicui mala, poma. Ὁ αἰπόλος τῇ Νύμφῃ δέκα φέρει μῆλα. Caprarius Nymphæ decem affert mala. 7. Καθελεῖν vel καθαιρεῖν τὰ μῆλα. Decerpere poma, vel mala. Ὁ αἰπόλος τῷδε καθεῖλε τὰ μῆλα, ᾧ αὐτὸν ἐκέλευε καθελεῖν ἡ Νύμφη. Caprarius inde decerpsit poma, unde eum jussit decerpere Nympha. 8. Ὁ αἰπόλος τῇ Ἀμαρυλλίδι ἄλλ' οἴσει αὔειον μῆλα. Caprarius Amaryllidi alia cras afferet mala.

III.

Θᾶσαι μὲν δυμαλγὲς ἐμὸν ἄχος. αἴθε γενοίμαν
Ἁ κομιδεῦσα μέλισσα, καὶ ἐς τεὸν ἄντρον ἱκοίμαν
Τὸν κίσσαν διαδύς, καὶ τὰν πλέξαν, ἃ τὺ πυκάσδῃ.
Νῦν ἔγναν τί ἔρατα, βαρὺς θεός. ἦ ῥα λεαίνας
Μαστὸν ἐθήλαζε, δρυμῷ τέ μιν ἔτρεφε μάτηρ.
Ὅς μ' ἐκ τασμύχων, καὶ ἐς ὀστέον ἄχρις ἰάπλει.

Metaphrasis.

Respice quidem acerbum meum dolorem. (fierem utinam Resonans apis, & in tuum antrum venirem Hederam subiens, & filicem, quâ tu ornaris. Nunc scio quid sit Amor, gravis Deus. Certè leænæ ubera sugebat nemoreque ipsum nutriebat mater: Qui me comburens & in os usque lædit.

Do-

Doriſmi.

1. Θᾶσαι eſt aor. 1. imper. mod. med. voc. Dor. per craſin pro θέασαι Ion. à θεάομαι ſpecto, contemplor, reſpicio. Dores α nonnunquam ponunt pro εα. 2. Μὰν Dor. pro μᾶλλον, ſæpe enim Dores α ponunt pro ε. 3. Αἶδε Dor. pro εἶδε, ratio eſt eadem. 4. Γενοίμαν Dor. pro γενοίμην, aor. 2. med. optativ. mod. à γίνομαι, fum, fio. I, 3. 5. ἀ Dor. pro ἡ. I, 3. Βομβεῦσα Dor. pro βομβοῦσα particip. præſ. fœmin. gen. à βομβέω, reſono, ſuſurro. II, 9. 6. Τεὸν Dor. pro σὸν, acc. ſing. à σύ. II, 2. 7. Ἰκοίμαν Dor. pro ἰκοίμην, aor. 2. optativ. med. verbi ἰκνέομαι, venio, quod tempora ſumit ab ἵκομαι. I, 3. 8. Τὰν Dor. pro τὴν. ibid. 9. Ἅ Dor. pro ἧ Dativ. ſing. ubi η vertitur in α & ι ſubſcriptum negligitur. Nota. In quibuſdam codicibus, ut in Aldino ἰῶτα ſubſcriptum reperitur. 10. Τὺ Dor. pro σύ. II, 2. 11. Πυκάσδη

Do-

Doricè pro πυκάζῃ, 2 sing. indicat. præs. med. verb. πυκάζομαι, ornor, à πυκάζω, orno, denso, stipo: à πύκα, densè, accuratè, ornatè. I, 1. 12. Μασδὸν Dor. pro μαζὸν, acc. sing. à μαζὸς, ὁ, mamma. ibid. 13. Μὶν Dor. pro ἑ, à nominativ. inusitato ἵ (pro ὅς) cujus accusativus est ἵν. Unde præposito μ vel ν, fit μὶν vel νὶν, in maximo usu præsertim apud Poëtas. 14. Μάτης Dor. pro μήτης, ἡ, mater: à μάω, vehementer cupio, quòd matris amor sit ardens in liberos: vel à μάω, quæro, quòd victum proli suæ quærat. I, 3. 15. ἐς poët. pro εἰς.

Phrases.

1. Θεᾶσθαί τινος τὸ δυμαλγὲς ἄχος. Respicere acerbum alicujus dolorem. Misereri alicujus in dolore acerbo. Nota, Τὸ δυμαλγὲς ab ὁ ἢ ἡ δυμαλγὴς, componitur ex δυμὸς, ὁ, animus, & τὸ ἄλγος, εος, tristitia, mœror, dolor. 2. Γίνεσθαι ἐομεθ' ὅσαν μέλισσαν. Fieri vel esse apem resonantem. Ἡ μέλισσά

λιγὰ ὅτι βομβεῦσα, ἢ βομβοῦσα. Apis resonat. 3. Ἰκεσθαι εἰς τὸ ἄντρον. Venire in antrum. Τίτυρος ἵκεται εἰς τὸ τῆ Ἀμαρυλλίδος ἄντρον. Tityrus venit in Amaryllidis antrum. 4. Διαδύειν vel διαδύναι τὸν κίσσον καὶ τὴν πτέριν. Subire hederam & filicem. 5. Ἀμαρυλλὶς ἡ Νύμφη πυκάζεται τῷ κίσσῳ καὶ τῇ πτέριδι. Amaryllis ornatur hederâ & filice. 6. Γινώσκειν τὸν ἔρωτα. Cognoscere amorem. Scire, quid sit amor. Ὁ ἔρως ὅτι βαρὺς θεός. Amor est gravis Deus. 7. Θηλάζειν τὸν τῆ Λεαίνης μαζόν. Sugere ubera Leænæ. 8. Τρέφεσθαι δρυμῷ, pro ἐν τῷ δρυμῷ. Educari in nemore, in saltibus. Ὁ ἔρως Λεαίνης ἐθήλαζε μαζὸν, ἐν δρυμῷ τε αὐτὸν ἔτρεφε μήτηρ. Amor Leænæ ubera sugebat, in saltibusque illum mater educabat. 9. Ὁ ἔρως καταισμύχει, καὶ εἰς ὀστέον ἄχρις ἰάπτει. Amor comburit, & in ossa usque lædit.

IV.

Ω τὸ καλὸν προθορῶσα, τὸ πᾶν λίθος· ὦ κυάνοφρυ
Νύμφα, περσπεῦξαί μοι ἢ αἰπόλον, ὡς σε φιλάσω.
Ἔστι γὰρ οὐ κενεοῖσι φιλήμασιν ἁδεῖα τέρψις,
Τὸν στέφανον τιλαί μοι καταυτίκα λευκοΐα ποιησεῖς,
Τὸν τοι ἐγὼν, Ἀμαρυλλὶ φίλα, μισσοῖο φυλάσσω
Ἐμπλέξας καλύκεσσι, καὶ ὑοσμοισι σελίνοις.

Metaphrasis.

O pulchrè aſpiciens, omnino lapis! ô nigrum ſupercilium habens
Seu, *O formoſis oculis prædita, merus lapis! ô nigro ſupercilio*
Nympha, amplectere me Caprarium, ut te oſculer.
Eſt & in vanis oſculis ſuavis voluptas.
Coronam diſcerpere me ſtatim minutim facies,
Quam tibi ego Amarylli dilecta hederæ ſervo
Implicans folliculis & odoratis apiis. **Seu** *implica-*
Intertextis folliculis & odoratis apiis. (*tis,*

Doriſmi.

1. Προθορῶσα Dor. pro προσορῶσα, particip. præſ. fœmin. gener. à verbo προσορόω, aſpicio, quod Doricè dicitur ποθορόω, σ ex ποτὶ per Apo-

Apoſtrophen eliſo, & τ in θ propter ſequentem vocalem aſpiratam mutato. Νύμφα Dor. pro Νύμφη. I, 3. Voc. ſing. 2 Simplic. ab ἡ Νύμφη, Nympha, ſponſa, nova nupta. 2. Τυ Dor. pro σε. I, 10. 3. Φιλάσω Dor. pro φιλήσω, fut. 1. activ. verb. φιλέω, amo, oſculor. I, 3. 4. Κενεοῖσι Dativ. plural. Ionicus pro κενεοῖς à κενεὸς, Poëtic. & Dor. pro κενὸς, vanus. 5. Φιλάμασιν Dativ. plural. Doricus pro φιλήμασιν à τὸ φίλημα, oſculum, & hoc à φιλέω, ῶ. 3. 6. Ἁδέα Dor. pro ἡδέα. I, 3. adjectivum fœm. gener. 2. Simpl. à maſcul. ἡδέος, delectabilis, ſuavis. 7. Ποιησεῖς Dor. pro ποιήσεις. II, 5. 8. Τοι Dor. pro Ζοι. I, 10. 9. Ἐγὼν Dor. pro ἐγὼ, ego. ubi ν in fine Dor. additur. 10. Φίλα Dor. pro φίλη. I, 3. voc. ſing. 2. Simpl. fœm. gener. à φίλη, ἡ, amica: à φίλος amicus, charus. à φιλέω. 11. Κισσοῖο genit. ſing. Ionicus pro communi κισσοῦ, à κισσὸς, ὁ, hedera. Iones pro ου ponunt οιο. 12. Καλύκεσσι Dativ. plural. Poëticus

pro κάλυξι, à κάλυξ, folliculus, qui ſemen & florem includit. 13. Ἐυόδμοισι Dativ. plur. Ion. & Dor. pro ἐυώδμοις: ubi in fine ι additur Ionicè, in antepenultima verò σ Doricè mutatur in δ. Fit ab εὔοσμος & Dor. ἔυοδμος, ὁ, ἡ, odoratus, ex ἒυ & ὀσμὸς, odor, ab ὄζω, oleo.

Phraſes.

1. Ἀμαρυλλὶς ἡ Νύμφη τὸ καλὸν ἔχει θεοσοφῶσα, vel Dor. ποθορῶσα. Amaryllis illa Nympha formoſis oculis eſt prædita, vel decoro eſt aſpectu. 2. Ἀμαρυλλὶς ἔχει τὸ πᾶν λίθος. Amaryllis eſt merus lapis, vel omnino lapidea ſeu ſaxea. Nota, Τὸ πᾶν hîc pro adverb. παντῶς ponitur. 3. Ἀμαρυλλὶς ἔχει κυάνοφρυς Νύμφη. Amaryllis eſt Nympha nigro ſupercilio. 4. Περσπάσσειν vel περσπάσασθαί τινα. Amplecti aliquem. Ἀμαρυλλὶς ἡ Νύμφη περσπάσασα τὴν αἰπόλον. Amaryllis Nympha amplectitur caprarium. 5. Φιλεῖν τινα. Oſculari aliquem. Ὁ αἰπόλος Ἀμα-

Ἀμαρυλλίδα τῇ Νύμφαν φιλεῖ. Caprarius Amaryllim Nympham osculatur. 6. Τῖλαι vel πλεῖν τὸν στέφανον λεπτὰ, vel τὰ λεπτά. Ubi subintelligendum est χῶρα & μέρη, vel λεπτὰ exponendum est per adverb. λεπτῶς. Vide I. Phrasi 4. Discerpere Coronam in frusta, in minutas partes, vel minutim. Ποιεῖν πινα τῖλαι τὸν στέφανον. Cogere aliquem discerpere coronam. Ἀμαρυλλὶς ποιεῖ τὸν αἰπόλον τῖλαι τὰ λεπτὰ τὸν στέφανον. Amaryllis cogit Caprarium in partes minutas discerpere coronam. 7. Φυλάσσειν τινὶ τῇ στέφανον. Servare alicui coronam. Ὁ Αἰπόλος τὸν στέφανον Ἀμαρυλλίδι φυλάσσει. Caprarius coronam Amaryllidi servat. 8. Ἐμπλέκειν τὸν στέφανον κισσοῖς καλύκεσσι, καὶ εὐώδμοισι σελίνοις. Contexere coronam hederæ folliculis & odoratis apiis. Ὁ Αἰπόλος τὸν στέφανον ἐμπλέκει τοῖς τοῦ κισσοῦ καλυξὶ καὶ εὐώδμοις σελίνοις. Caprarius coronam nectit ex hederæ folliculis, & suaveolentibus apiis.

V.

Ω μοι! ἰγὼ τί πάθω; τί ὁ δύσο͂ Θ᾽; ἢ χύ σακνέις;
Τὰν βαίταν ἔποδ᾽ες εἰς κύματα τῆνα ἀλεῦμαι,
Ὅπῃρ τὸν Θύννος σκοπάζεται Ὄλπις ὁ ϛ ριπεύς.
Κἤνα μὰ᾽ ποθάνω, τό γε μὰν τεὸν ἆδυ τέτυκται.

Metaphrasis.

(audis?
Hei mihi! ego quid patiar? quid infœlix? nos Bætam deponens in undas illius ſaliam,
ubi Thynnos ſpeculatur Olpis piſcator. (erit.
Etſi non mortuus fuero, tamen tuum ſuave paratum
Vel, *Quamvis non moriar, tu tamen inde voluptatem capies.*

Doriſmi.

1. ΤΑΝ βαίταν, Dor. pro τὴν βαίτην, acc. ſing. à βαίτη, ἡ Bæta, pellicea veſtis. I, 3. 2. Τῆνα Dor. pro ἐκεῖνα, acc. plur. 3. ſimplic. ab ἐκεῖνο, illud, ab ἐκεῖνος, ille. II, 7. 3. Ἀλεῦμαι Dor. pro ἁλοῦμαι, fut. 1. ab ἅλλομαι, ſalio. II, 9. 4. Ὅπῃρ Dor. pro ὅπερ, ex ὅ ubi, & περ partic. adjectionis, & expletiva. Dores enim ω ponunt pro ο. 5. Τὸν θύννος Dor. pro

pro τὰς δύννυς. 6. Κἤκα Dor. crasi pro κὴ εἴκα, etsi. Ex κὴ enim sequente α, ε, vel ει contractio communiter fit in κᾰ́, ubi ᾰ́ Dores nonnunquam mutant in η, ἰῶτα neglecto. 7. Μὰ Dor. pro μὴ, non. I, 3. 8. Ποθαίνω, per Aphæresin pro ἀποθαίνω aor. 2. act. voc. med. subjunct. ab ἀποθνήσκω, morior, occumbo. Ex ἀπὸ, & θνήσκω, morior. 9. Μὰν Dor. pro μήν. III, 2. 10. Τᾶν Dor. pro σήν. II, 2. 11. Ἁδὺ Dor. pro ἡδύ, neutrum genus ab ἡδὺς, ὑ, suavis, dulcis. I, 3. 12. Τέτυχται est 3 person. sing. præter. pass. à τύχω, struo, paro, &c.

Phrases.

1. Πάσχειν τι. Pati aliquid. Affligi aliquâ re. 2. Ἀμαρυλλὶς ἡ Νύμφη οὐκ ἀκούει, τὶ ὁ δύσσος Αἰπόλος πάσχει. Amaryllis Nympha non audit, quid infœlix Caprarius patiatur. 3. Ἀποδύσθαι τὴν βαίτην. Deponere vel exuere Bætam, id est, indumentum ex pellibus consutum, seu vestem pelli-

ceam.

ceam & paſtoralem. Ὁ Ἀσπάλος ἀπέδυκε ἐς βαίτλιν. Caprarius depoſuit vel exuit Bætam. 4. Ἅλλεσθαι εἰς κύματα. Salire in undas. Ὁ Ἀσπάλος ἐς βαίτλιν ἐπδὰς εἰς κύματα ἅλλεται. Caprarius Bætâ depoſitâ in undas ſalit vel ſe præcipitat. 5. Σκοπάζεσθαι τὸς Θυίννες. Speculari Thynnos. Ὄλπις ὁ ἁλιεὺς σκοπιάζεται ἐν κύμασι τὸς Θυίννες. Olpis piſcator Thynnos ſpeculatur in undis. Nota, Thynnus eſt nomen piſcis prægrandis. 6. Τεύχειν τινὶ τὸ ἡδύ. Parare alicui voluptatem. Voluptate aliquem afficere. Τέτυκταί σοι τὸν ἁδὺ τέτυκται. Voluptas tua vel tibi eſt parata. Pro, Voluptate afficeris, vel, Voluptatem capis. Nota, τὸ τὸν ἁδύ, idem eſt, quod, ἡ σὴ ἡδονὴ, vel Dor. ἁ τὰ ἁδυά. Adjectiva neutra ſæpe fiunt ſubſtantiva, ſeu ponuntur pro ſubſtantivis.

VI.

Ἔγνων πρὴν ὄτε μεῦ μεμναμένα εἰ φίλεες με;
Οὐδὲ τὸ τηλίφιλον φοτιμάξατο τὸ πλατάγημα,
Ἀλλ' αὖτως ἀπαλῷ ποτὶ παίχῃ ἔξεμαραίνθη.
Εἶπε κὴ Ἀγροιὼ τάλαθρα κοσκινίμαντις,
Ἃ πρὴν ποιολογεῦσα παρ' ἀλλοτρίοις ἐτέχθη·
Τίν' ὅλος ἴη κείμαι· τὺ δέ μευ λόγον οὐδένα ποιῇ.

Metaphrasis.

Cognovi nuper, quùm me memorante, an amas me?
Nullum, Telephilum admiscuit, edidit sonum,
Sed frustrà molli in brachio tabefactum est.
Dixit & Agroeo vera cribro vaticinans (ego quidē
Quæ nuper spicas legebat mercede conducta, quod
Tibi totus incumbo; tu verò mei nullam ratio-
nem facis.

Dorismi.

1. Πρὰν Dor. pro πρόσθεν, ubi ω per Syncopen tollitur, & ν in α mutatur. I, 3. 2. Ὄκα Dor. pro ὅτε, ubi loco τ Dor. κ & loco ε ponitur α. 3. Μεῦ Dor. pro ἐμοῦ: ubi prior syllaba ε per Aphæresin subtrahitur, & in posteriori syllaba μοῦ, ο in ε Doricè mutatur. II, 9. 4. μεμναμένα, Dor. pro μεμνημένα; ubi in antepenult. α pro η. I, 3. In ultima verò

verò ω pro ου ponitur. Dores enim
ſæpe ponunt ω pro ου. Eſt autem ge-
nit. ſing. participii perfect. μεμνημένος
verb. μιμνήσκομαι, recordor, quod
tempora ſumit à μνάομαι, ῶμαι
5. Ποτεμάξατο, Dor. ϖεϱοτεμάξατο 3 per-
ſon. ſing. aor. 1. med. verbi ϖεϱο-
μάσσω, à ϖεϱὸς ad, & μάσσω, vel μάσο-
μαι, miſceo, &c. 6. Ποσί. I,
7. Πάχει Dor. pro πήχει, à πῆχυς. I,
8. Τἀλαθία Attic. & Dor. pro τ
ἀλήθεια· ubi in initio per Synalœphen
α ante α eliditur in diverſis dictioni-
bus, quod proprium dicitur eſſe At-
ticis; in medio verò α pro η ponitur,
quod Doricæ conſuetudinis eſt. I,
9. Ἁ Dor. pro ἡ. ibid. 10. Πρόν.
11. Γοιολογεῦσα Dor. pro ποιολογοῦσα
particip. præſ. fœmininum à ποιολογέω,
herbas colligo, &c. à ποιὰ, ᾶς, her-
ba, & λέγω, colligo. II, 9. 12. Παρα-
βάτις Poëticè pro παραβάτις. Mulier
mercede conducta. Poëtæ enim dicunt
παρὰ pro ϖϱός, & fit à maſculino πα-
ϱαβάτης ὁ, ſocius, comes, &c. à παραβαίνω,
juxta

juxtà eo, &c. 13. Τὶν est Dat. sing. Doricus pro communi σοί. Fit autem σ mutato in τ. ο abjecto, & ν in fine addito. 14. Τὺ Dor. pro σύ. II, 2. 15. Μέ Dor. pro ἐμέ. Vid. superiùs 3.

Phrases.

1. Γινώσκειν τι πρεσθὺ vel πρεσθίως. Cognoscere aliquid nuper, pridem, dudum. 2. Φιλεῖν τινα. Amare aliquem. Ἡ Νύμφη τὸν αἰπόλον οὐ φιλεῖ. Nympha Caprarium non amat. 3. Περσμάσσειν vel ποπμάσσειν τὸ πλατάγημα. Miscere strepitum, edere sonum. Item, strepere, sonare. Τὸ τηλέφιλον οὐδὲν πρεσμάξατο πλατάγημα. Telephilum nullum edidit sonum. Nota, Τὸ τηλέφιλον est folium papaveris, dictum quasi Δηλέφιλον, quod amorem præmonstret. Nam hujus foliis intra manum collisis ex sono de amore judicabant: si enim legitimum & acutum sonum reddidisset, se ab adamatis redamari conjiciebant: contra verò ex molli, inani ac illegitimo

Telephili

Telephili ſtrepitu ſe in amicarum odio eſſe conjiciebant. 4. Ἐκμαραίνεσθαι περὶ πήχει. Contabeſcere ſub manu, brachio. Τὸ τηλέφιλον ἁπαλῷ ποτὲ πήχει ξεμαράνθη. Telephilum molli ſub brachio contabuit, vel tenerâ in manu emarcuit. 5. Ἡ Ἀγροιὼ ἐστὶ κοσκινόμαντις. Agroeo eſt *vetula* cribro vaticinans. Nota, Κοσκινόμαντις componitur ex τὸ κόσκινον vel ὁ κόσκινος, cribrum, & μάντις, Vates. 6. Ἡ Ἀγροιὼ κοσκινόμαντις, ἃ περὶν ποιολογήσαι παρῆλθε, εἶπε τἀληθέα. Agroeo cribro vaticinans, dum *meſſores* ſequens ſpicas *relictas* colligeret, vera dixit. Agroeo cribro vaticinans, quùm ſpicas nuper mercede conducta colligeret, vera dixit. 7. Ἐγκεῖσθαί τινι. Incumbere alicui. Ὁ αἰπόλος τῇ Ἀμαρυλλίδι ἐνέκειτο ὅλος. Caprarius Amaryllidi totus incubuit. 8. Ποιεῖν τινος λόγον. Habere alicujus rationem, curare aliquem, &c. Ἡ Νύμφη οὐδένα τῶν αἰπόλων λόγον ποιεῖ. Nympha nullam habet Caprarii rationem. Nympha

pha Caprarium nihili facit, vel deſpicit, &c.

VII.

Ἦ μάν τοι λευκὴν δισυμαιτόκον αἶγα φυλάσσω,
Τὴν μὲ καὶ ἃ Μέρμνωνος Ἐρίθακος ἃ μελανόχρως
Αἰτεῖ, κἀ δώσω οἱ, ἐπεὶ τύ μοι ἐνδιαθύπτῃ.
Ἅλεται ὀφθαλμός μευ ὁ δεξιός· ἦ ῥά γ' ἴδησῳ
Αὐτήν; ἀσυδμαι ποτὶ τὴν πίτυν ὧδ' ἀνακλινθείς.
Καί κέ μ' ἴσως πιτύσῃ, ἐπεὶ ἐκ ἀδαμαντίνα ἐστί.

Metaphraſis.

Certè tibi albam gemellos parientem capram ſervo,
Quam me & Mermnonis filia Erithacus nigro corpore
Petit, & dabo ipſi, quoniam tu me ludificaris.
Salit oculus meus dexter: num videbo
Ipſam? Cantabo ad pinum hîc inclinatus.
Et me fortè aſpiciet, quoniam non adamantina eſt.

Doriſmi & Notæ.

NOta, Ἦ particula tenui ſpiritu & accentu circumflexo notata eſt affirmativa. *Doriſm.* 1. Μάν τοι λευκήν. Dor. pro μήν σοι λευκήν. III, 2. II, 2. I, 3. 2. Δισυμαιτόκον acc. ſing. à nom. δισυμαιτόκος, ὁ, ἡ, gemellipara, gemellos pariens; ab ὁ κἀ ἡ δίδυμος, geminus, gemellus, & τίκτω, pario, cu-

jus perf. med. est τέτυκα. Regulariter hinc fit διδυμοτόκος; verùm Poëtæ in compositis ex nominibus tertiæ declinat. ο claudens primam compositionis partem in η mutant, ut διδυμητόκος, & Dores rursus η poëticum vertunt in α, ut διδυματόκος. 3. Τάν. I, 3. 4. Ἁ Dor. pro ἡ. Vid. ibid. 5. Δωσῶ Dor. pro δώσω. fut. 1. act. verbi δίδωμι, do. II, 5. 6. οἱ pro ἑαυτῇ ponitur. Quia primitivum ἑ quocunque modo sumatur, sive per casus, sive per dialectos, sæpe vim relativi habet. 7. Τὺ Dor. pro σύ. II, 2. 8. Μά. VI, 3. 9. Ἰδησῶ Poët. & Dor. pro εἰδήσω. Ex quo Poëtæ ε ejiciunt, & dicunt ἰδήσω, Dores verò ultimam circumflectunt, & sic fit ἰδησῶ. II, 5. 10. Αὐτᾷ Dor. pro ἑαυτῷ, acc. sing. ab ἑαυτῆ, ipsa. I, 3. 11. Ἁσεδμαι Dor. pro ἁσθῶμαι Dorico, quod dicitur pro communi ἅσωμαι. Futura enim prima act. & med. vocis terminatione cum fut. 2. conveniunt, idque per omnes modos & participia verborum

borum barytonorum, circumflexorum, & in μι, præterquam in Subjunctivis, in quibus Dorica flectendi ratio locum non habere dicitur. Porrò Dores in hujuſmodi futurorum terminationibus pro σ non rarò δ uſurpant, dicunt enim πεσεῦμαι & πεσεῖδμαι pro πίσεμαι, cadam: ἀσεῦμαι & ἀσεῖδμαι pro ἄσομαι, canam. 12. Ποτὶ παί. I, 2, 3. 13. Nota, Κέ hîc valet, quod ἂν potentiale, cujus vicem nunc ſupplet. 14. Ποτίδοι Dor. pro προσίδοι. I, 2. 3 ſing. aor. 2. optativ. verb. προσοράω, video, aſpicio. 15. Ἀδαμαντίνα Dor. pro ἀδαμαντίνη. I, 3. 16. Ἐνὶ Dor. pro ἔξι: ubi ν pro σ ponitur. Dores nonnunquam ν pro σ ponunt.

Phraſes.

1. Φυλάσσειν τινὶ αἶγα. Servare alicui capram. Ὁ αἰπόλος τῇ Ἀμαρυλλίδι φυλάσσει αἶγα, Caprarius Amaryllidi ſervat capram. 2. Αἰτεῖν τί τινα. Petere aliquid aliquem, vel ab aliquo.

quo. Ἐρίθακις ἡ Μέρμνωνος (θυγάτηρ) ἡ μελανόχρως αἶγ' αἰτεῖ τὸν Ἀπόλλον. Erithacis Mermnonis (filia) corpore nigra, capram petit à caprario. Nota, Μελανόχρως fit ex μέλας niger, & χρώς, τὸς, ὁ, corpus. 3. Διδόναι τὴν αἶγα. Dare vel donare capram. Ὁ Ἀπόλλων τῇ Ἀμαρυλλίδι ἔδωκε τὴν λευκὴν αἶγα. Caprarius Amaryllidi dedit albam capram. 4. Ἐνδιατρύπησθαί τινι. Ludificari aliquem. Illudere alicui per delicias. Fallere aliquem in deliciis. ἡ Ἀμαρυλλὶς τῷ Ἀπόλλωνι ἐνδιατρύπησεται. Amaryllis Caprarium ludificatur, in deliciis fallit. 5. Εἰδέναι τινά. Videre aliquem. Ὁ Ἀπόλλων τὴν Ἀμαρυλλίδα εἶδε. Caprarius Amaryllim vidit. 6. Ἀνακλίνεσθαι πρὸς τὴν πίτυν. Inclinari ad pinum. Ὁ Ἀπόλλων πρὸς τὴν πίτυν ἀνακλινθεὶς ᾄδει. Caprarius ad pinum inclinatus canit. 7. Ἡ Ἀμαρυλλὶς προσείδει τὸν Ἀπόλλον. Amaryllis aspicit Caprarium. 8. Ἡ Ἀμαρυλλὶς ἀδαμαντίνη ἐστί. Amaryllis est adamantina.

VIII.

VIII.

Ἱππομένης ὅκα δὴ τὰν παρθένον ἤθελε γᾶμαι
Μᾶλ' ἐν χερσὶν ἐλών, δρέμον ἄνυεν· ἄελ' Ἀτάλαντα
Ὡς ἴδεν, ὡς ἐμάνη, ὡς ἐς βαθὺν ἄλετ' ἔρωτα.
Τὰν ἀγέλαν χ' ὠ μάντις ἀπ' Ὄθρυος ἄγε Μελάμπους
Ἐς πύλον· ἃ δὲ Βίαντος ἐν ἀγκοίνησιν ἐπλίνθη
Μάτηρ ἁ χαρίεσσα Φερητιὰς Ἀλφεσιβοίας.

Metaphraſis.

Hippomenes quando jam virginem vellet ducere in uxorem,
Mala in manibus accipiens, curſum perfecit; ſed Atalanta (rem!
Ut vidit, ut inſaniit, ut in profundum incidit amo-
Gregem etiam vatis ab Othry duxit Melampus
In Pylum: illa vero Biantis in ulnis jacuit
Mater gratioſa prudentis Alpheſibœæ.

Doriſmi.

1. Ὅκα Dor. pro ὅτε· ubi τ in κ & ε mutatur in α. τὰν Dor. pro τήν. I, 3. 2. Γᾶμαι Dor. pro γῆμαι aor. 1. infin. à γαμέω, cujus indef. 1. eſt ἐγάμησα & per ſyncopen ἔγημα: hinc infinit. γῆμαι & Dor. γᾶμαι. I, 3. 3. Μᾶλα Dor. pro μῆλα, acc. pl. à μῆλον, ου, τὸ pomum, malum.

ibid. ἐνὶ Poëticè pro ἐν. 4. Ἄνυεν Dor. pro ἤνυεν. 3. perf. imperf. verb. ἀνύω, perficio. I, 3. 5. Ἄσ' Dor. pro ἦσ' ibid. 6. Ἄλλετ' apoſtroph. pro ἄλλετο Doricè pro ἤλλετο. 3. ſing. imperf. verb. ἄλλομαι. I, 3. 7. Τὰν ἀγέλαν Dor. pro τὴν ἀγέλην, acc. ſing. ab ἀγέλη, ἡ, grex. ibid. 8. χ' ὡ Poët. pro χὠ ὁ. Quia ex χαὶ ſequente articulo ὁ, craſis fit in χ' ὡ; ut χὠ ὁ μαίτης, contractè χ' ὡ μαίτης, idque in Poëtis ſolùm occurrit. 9. Ἄγε Dor. pro ἦγε. 3. perf. imperf. vel aor. 2. verbi ἄγω, agò, duco. 10. Ἐς ſive Poëticè ſive Atticè dicatur, pro εἰς accipitur. 11. Ἁ, 5. 12. Ἀγκοίνησιν Ion. pro ἀγκοίναις. Iones enim in Dat. plur. 1 & 2. decl. ſimpl. αις mutant in ης vel ησι. 13. Μάτης Dor. pro μήτηρ. I, 3. 14. Ἁ, Vid. ſuperiùs 5.

Phraſes & Obſervationes.

1. Γαμεῖν τὰν παρθένον. Ducere uxorem virginem. Ἱππομάχης ἐγάμησε τὰν

τὴν παρθένον. Hippomenes in uxorem duxit virginem. 2. Αἰρεῖν ἐν χερσὶ μῆλα. Accipere in manibus mala, poma. Ἱππομένης ἐν χερσὶν εἵλε μῆλα. Hippomenes in manibus accepit poma. 3. Ἀνύειν τὸ δρόμον. Perficere curſum. Ἱππομένης ἐν χερσὶν ἑλὼν μῆλα δρόμον ἴωυε. Hippomenes acceptis in manu pomis curſum perfecit. 4. Ἡ Ἀτάλαντα ὡς ἴδε τὰ μῆλα, ἐμάνη. Atalanta poſtquam vidit mala, inſaniit; ſcilicet, deſiderio & amore malorum. 5. Ἄλλεσθαι εἰς βαθὺν ἔρωτα. Incidere in magnum amorem. Ἡ Ἀτάλαντα ὡς ἴδε μῆλα, εἰς βαθὺν ἥλετ' ἔρωτα. Atalanta, ut vidit mala, in magnum incidit amorem. Nota, Atalanta cum mirâ corporis velocitate præſtaret, & à nuptiis omnino abhorreret, Procis ſuis curſûs certamen propoſuit, in quo victum mortis pœna, victorem conjugii ſui præmium ſequeretur. Multis itaque victis, tandem Hippomenes mala aurea, quæ à Venere acceperat, ante

pedes

pedes prævertentis Atalantæ ſingulatim projiciens, eam malis colligendis detentam ſuperavit, ac poſtea in uxorem duxit. 6. Ἄγειν τὴ ἀγέλλω. Agere vel ducere gregem. Μελάμπους ὁ μάντις τὴ ἀγέλλω ἀπ' Ὄθρυος εἰς Πύλον ἦγε. Melampus Vates ab Othry monte gregem duxit in Pylum. 7. Κλίνεσθαι ἐν πινὸς ἀγκοίναις. Jacere in alicujus ulnis vel amplexu. Ἡ μάτηρ ἡ χαρίεσσα ἐν τοῖς τῦ βίαντος ἀγκοίναις ἐκλίνθη. Mater gratioſa in amplexu Biantis recubuit. Nota, Cùm Bias Peronem Nelei filiam miſerè deperiret, eamque Neleus ſe illi daturum negaret, niſi is boves, quas vi raptas Iphiclus è Pylo Oeoli urbe in Othryn Theſſaliæ montem abduxerat, reſtituendas curaret; Melampus vaticinio clarus ſe maximis periculis exponens, id tandem in Biantis fratris gratiam peregit, atque Bias amicâ potitus eſt: ex qua poſtea Alphesiboeam ſuſtulit.

IX.

IX.

Τὰν δὲ καλὰν Κυθερείαν ἐν ὄρεσι μᾶλα νομεύων
Οὐχ' ὕπως ὤδωνις ὃν πλέον ἄγαγο λύσας;
Ὡς ἐδὲ φθιμένων μιν ἄτερ μαζοῖο τίθητι.
Ζαλωτὸς μὲν ἐμὶν ὁ τᾶ ἄτροπον ὕπνον ἰαύων
Ἐνδυμίαν. Ζαλῶ δὲ, φίλα γύναι, Ἰασίωνα,
Ὃς τάνων ἐκύρησεν, ὅσ' ἐ πευσεῖδε βίβαλοι.
Ἀλγίω τὰν κεφαλάν· τὶν δ' ἐ μέλει. ἐκέτ' ἀείδω.
Κεῖσθαι δὲ πεσὼν, κὴ τοὶ λύκοι ὧδε μ' ἴδοντι.
Ὡς μέλι τοὶ γλυκὺ τῦτο κ' βρόχθοιο γλύκιτο.

Metaphraſis.

At pulchram Venerem in montibus oves paſcens
Nonne ſic Adonis in tantam egit rabiem?
ut neque defunctum, eum ab amplexu ſuo dimittat.
Beatus quidem mihi (videtur) immutabilem ſomnum dormiens (onem,
Endymion. Admiror itiam, ô chara mulier, Jaſi-
Qui tanta conſecutus eſt, quanta non credetis prophani. (canam.
Doleo caput, tibi verò curæ non eſt: non amplius
Jacebo autem ſtratus, & lupi hic me edent.
Ut quaſi mel tibi dulce hoc in gutture ſit.

Doriſmi & alia.

1. Τὰν καλὰν Dor. pro τὴν καλὴν, acc. ſing. 2 ſimplic. ab ἡ καλὴ, pulchra, fœm. genus à καλὸς, ὁ, pulcher.

cher. 2. ὄρεσσι Dor. pro ὄρεσι dativ. plur. ab ὄρος, εος τὸ, mons. Nota, sæpe Dores ω ponunt pro ο. 3. Μῆλα. VIII, 3. 4. Ὦδωνες pro ὁ Ἄδωνις. Quia ex artic. ὁ sequente α crasis fit in ω servato spiritu articuli aspero. Prior enim monosyllaba tametsi elisa suo spiritu posteriorem notat. 5. Πλέον Poëtic. pro πλεῖον, ubi ι ex ει corripiend. syllab. gratiâ eliditur: est compar. neutr. gener. adjectiv. πολὺς, multus, magnus. 6. Ἄγαγε Attic. & Ion. pro ἤγαγε, 3 sing. aor. 2. act. verb. ἄγω, ago, duco. 7. Λύσσας Dor. pro λύσσης g. s. à λύσσα, ης, rabies. 8. Φθίμενον per syncop. pro φθιόμενον, acc. sing. à φθιόμενος, ου, mortuus, particip. præs. verb. φθίσμαι, corrumpor, morior. 9. Μιν Dor. pro ἑ, accusat. sing. pronom. ἕ. VIII, 13. 10. Μαζοῖο Ion. pro μαζοῦ, gen. sing. à μαζὸς, ὁ, mamma, amplexus. 11. Τίθησι Dor. pro τίθησι, 3 sing. ind. præs. verb. τίθημι, pono. Nota. Dores sæpe τ pro σ ponunt.

12. Za-

12. Ζαλωτὸς Dor. pro Ζηλωτὸς æmulandus, admirandus, beatus. 13. Ἐμίν. I, 5. 14. Ζαλῶ Dor. pro Ζηλῶ. I, 3. contract. ex Ζηλόω, æmulor, admiror, beatum prædico: à Ζῆλος zelus, æmulatio, &c. 15. Φίλα Dor. pro φίλη, vocativ. ſing. 2. ſimplic. à φίλη, ἡ amica: fœm. genus à φίλος, η, ὁ, amicus. 16. Τόσων Poët. pro τοσῶν, g. pl. neutr. gen. à τόσον, tantum, à τόσος, & Poët. geminato σ τόσσος, tantus. 17. Πευσεῖσθε Dor. pro πεύσεσθε, 2 plur. fut. 1. verb. πεύθομαι, audio, intelligo; item credo. VII, 11. 18. Τὰν κεφαλὰν Dor. pro τὴν κεφαλήν. I, 3. acc. ſing. ab ἡ κεφαλὴ, caput. 19. Τίν. VI, 13. 20. Ἀείδω Poët. pro ᾄδω, cano. Κεισεῦμαι Dor. pro κείσομαι. VII, 11. fut. 1. verb. κεῖμαι jaceo, poſitus ſum. 21. Τοὶ Dor. & Poët. pro οἱ, nom. pl. artic. præpoſit. ὁ. I, 4. 22. Ἔδονπ Doric. pro ἔδυσι, 3 plur. indic. præſ. pro 3 plurali fut. 2 ἔδονται per enallag. à verb. ἔδω, edo. Nota, Dores in tertia plur. indicativi

cativi & ſubjunctivi σι mutant in νπ. Itaque pro ασι dicunt ανπ, ut φασὶ, φανπί: pro ωσι, ονπ, ut τύπτωσι τύπτονπ: pro ῶσι penanflexo ῶνπ, εῦνπ, ονπ, ut τυπτῶσι, τυπτῶνπ, τυπτεῦνπ & τυπτόνπ. Sed εισι mutant in ενπ, ut τιθεῖσι τιθένπ, &c. 23. Τοι Dor. pro σοι. II, 6. 24. βεβχθιο Ion. pro βεβχθυ, g. ſing. à βεβχθος, genus parvi poculi, lagena. Item gula, guttur. IV, 11.

Phraſes.

1. Νομεύειν τὰ μῆλα. Paſcere oves. Ὁ Ἄδωνις ἐν ὄρεσι νομεύει τὰ μῆλα. Adonis paſcit in montibus oves. 2. Ἄγειν τινὰ ὀπὶ πλεῖον vel πλέον λύσσης. Agere aliquem in plus furoris. Pro ; In maximum aliquem adigere furorem. Reddere aliquem veſanum, &c. 3. Τιθέναι τινὰ ἄτερ μαζῶ vel μαζοῖο. Ponere aliquem ſine mamma. Ceſſare vel deſinere aliquem amplecti, vel gremio fovere. Ἡ καλὴ κυθερεία τ' Ἀδώνιν ἐδὲ φθιόμενον ἄτερ μαζοῖο τίθησι

Pul-

Pulchra Venus Adonim ne mortuum quidem desinit amplecti. Ὁ Ἄδωνις τὴν καλὴν Κυθερείαν οὕτως ὀπὶ πλέον ἤγαγε κύσης, ὥς ἐδὲ φθιόμενον αὐτὸν ἄπιε μαζοῖο πόθος. Formosam Venerem Adonis in tantum adegit furorem, ut eum ne mortuum quidem ab amplexu suo dimittat. 4. Ζηλωτὸν δοκεῖν τινι. Beatum videri alicui, vel judicio alicujus. 5. Ἰαύειν τὸν ἄϋπνον ὕπνον. Perpetuum dormire somnum. Perpetuo sopiri somno. Ὁ Ἐνδύμιον τὸν ἀΐδιον ὕπνον ἰαύων τῷ Αἰπόλῳ ζηλωτὸς δοκεῖ. Endymion perpetuo sopitus somno beatus esse Caprario videtur. 6. Ζηλῶν τινα. Admirari vel beatum prædicare aliquem. Ὁ Αἰπόλος ζηλοῖ τὸν Ἰασίωνα. Caprarius admiratur vel beatum prædicat Jasionem. 7. Κυρεῖν τινος. Adipisci vel consequi aliquid. Ὁ Ἰασίων ἐκύρησε τόσων, ὅσ' ἂ πίσυνται οἱ βέβηλοι. Tantarum rerum potitus est Jasion, quantas non credituri sunt prophani. 8. Ἀλγεῖν τὴν κεφαλήν. Dolere caput

vel capite. Ὁ Αἰπόλος ἀλγεῖ τὴν κεφαλήν. Caprarius dolet capite. 9. Ὁ Αἰπόλος οὐκέτ' ᾄδει. Caprarius non amplius canit. 10. Ὁ Αἰπόλος κεῖται πεζών. Caprarius jacet prostratus. 11. Τὸν Αἰπόλου οἱ λύκοι ἔδονται. Caprarium lupi edent. 12. Ἀμαρυλλίδι τοῦτο κατὰ φάρυγα οἷς μέλι γλυκὺ γίνεται. Amaryllidi hoc in gutture veluti mel est dulce.

Βάττος καὶ Κορύδων.

Battus & Corydon.

X.

Β. Εἶτά μοι ὦ Κορύδων, τίνος αἱ βόες; ἢ ῥα Φιλάνδρου;
Κ. Οὐκ, ἀλλ' Αἴγωνος· βόσκειν δέ μοι αὐτὰς ἔδωκεν.
Β. Ἦ πάντα νομεύσειν τὰ ποδάπτερα πῶλος ἀμέλγεις;
Κ. Ἀλλ' ὁ γέρων ἐφίησι τὰ μοσχία, κἠμὲ φυλάσσειν.
Β. Ὠνῇ δή κε τὸν ἄφαντον ὁ βασκάνος ἤγετο χώρου;
Κ. Οὐκ ἄκωπος; ἔχων γὰρ ἐπ' Ἀλφειὸν ἄγετο Μίλων.

Metaphrasis.

B. Tell me, ô Corydon, cujus hæ boves? an (mihi dedit.
C. Ægonis: ut pascerem autem eas etiam vespere omnes mulges?

C. At-

C. *Atqui ſenex ſubmittit vitulos, & me obſervate*
B. *Ipſe autem in quam ciàm bubulcus abiit regi-*
onem? (*ens Milo*
C. *Non audiviſti? eum abduxit in Alpheum abi*

Doriſmi.

1. ϛ ΡΑ, particula enclitic. apud Poëtas expletiva; ſicut ἆρα, ex qua facta eſt per metatheſin. II. Phraſ. 3. 2. Φιλώνδα pro Φιλώνδᾳ, g. ſ. 1 ſimplic. à Φιλώνδας, ὁ, Philondas. Nomina enim quædam in ας Doricè declinata, gen. formant in α. 3. Βόσκειν Dor. pro βόσκειν, à βόσκω. Dores enim ex ει diphthongo ι ſæpe abjiciunt. 4. Πά ϟε Dor. pro πῆ, alicubi. I, 3. Nunc proprium accentum circumflexum propter præced. circumflex. amiſit, & acutum ſibi ex præcedenti ϟε enclitico adſcivit. Fit ab ἥ dativ. artic. ſubjunct. fœm. adverbialiter ſumpto, ut, quatenus, quomodò, &c. & σφᾶς. Proprium enim eſt Doribus ϟὲ loco acc. plur. σφᾶς ab ὅς primitivo derivati, uſurpare. 5. Κρύϛδαν Dor.

pro κρύβδην, clam. I, 3. 6. Πο. δέσπερα Dor. pro ποσσίσπερα, I, 2. 7. Ἀμέλγες Dor. pro ἀμέλγεις, ab ἀμέλγω, mulgeo. Vid. ſupra 3. 8. Ὕφιπε Dor. pro ὕφιπε. IX, 11. 3 ſing. indic. præſ. verb. ὑφίημι ex ὑπὸ, ſub, & ἵημι, mitto. 9. Κ'ημὲ Dor. pro κ'αμὲ, quod contractum eſt ex κὴ & ἐμέ. V, 6. 10. Ὠυτὸς Ion. pro ὁ αὐτὸς ipſe, idem. Proprium enim eſt Ionibus ὁ αυ mutare in ωυ. 11. Ἐς Poët. & Attic. pro εἰς, ι ex ει diphthong. ablato. 12. Βωκόλῳ Dor. pro βουκόλῳ. VI, 4. 13. Ἄκουας Dor. pro ἤκουσας. I, 3. 2 ſing. aor. 1. act. verb. ἀκούω audio. 14. Νὶν Dor. pro νῦν. III, 13.

Phraſes.

1. Δοῦναι τινὶ τὰς βόας βόσκειν. Dare vel tradere alicui boves, ut eas paſcat. Ὁ Αἴγων τῷ Κορύδωνι ἔδωκε τὰς βόας βόσκειν. Ægon Corydoni dedit boves, ut eas paſceret. 2. Ὑφιέναι τὰ μοσχία. Summittere vitulos. Αἴγων ὁ γέρων τὰ μοσχία ὑφίησι, Ægon

Ægon ille ſenex ſubmittit vitulos 3. Ὁ Αἴγων ὁ γέρων τὴν Κορύδωνα φυλάττει. Ægon ſenex Corydonem obſervat. 4. Οἴχεσθαι εἴς τινα χώραν. Proficiſci in aliquam regionem. Αἴγων ὁ βυκόλος, εἰς τίν' ᾤχετο χώραν; Ægon ille bubulcus, in quam profectus eſt regionem? 5. Ἄγειν τιν' ὀπὶ Ἀλφεόν. Ducere aliquem in Alpheum. Ὁ Μίλων ἤγαγε τὸν Αἴγωνα ἐπὶ Ἀλφεόν. Milon abduxit *ſecum* Ægonem in Alpheum. Ὁ Μίλων τὸν Αἴγωνα ἄγων ᾤχετο ἐπὶ Ἀλφεόν. Milon Ægone ſecum abducto abiit in Alpheum.

XI.

Β. Καὶ πόκα τὴν τοῦ ἔλαιον εἶδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀπώπει;
Κ. Φασὶ νιν Ἡρακλῆι βίλᾳ κἀιτοὶ ἐριζέμεν.
Β. Κὠμὲ ἔφαθ' ἁ μάτηρ πολυδεύκεα τοῦ ἔμμεν ἀμείνω.
Κ. Κὤχετ' ἔχων σκαπάναν τε κὴ εἰκαπὴ τετόδε μόλα.
Β. Πεῖσαι τοι Μίλων κὴ τὼς λόκως αὐτίκα λαγῆν.
Κ. Καὶ δαμάλω σφὶ φὼτὶν μυκώμεθαι ἄδὺ παθόντα.

Metaphraſis.

B. *Et quando ille oleum oculis vidit?*
C. *Aiunt eum cum Hercule viribus & robore certare.*
B. *Et me dixit meliorem Pollucе eſſe ſortiorem.*

C. *Et abiit habens ligonemque & viginti hinc oves.* (*rabidi.*

B. *Perſuaſerit equidem Milo lupis ut ſtatim fiant.*

C. *Buculæ autem eum mugientes hîc deſiderant.*

Doriſmi.

1. Πό'κα Dor. pro πότε. VI, 2. 2. Τῆνϑ Dor. pro ἐκεῖνϑ. Vid. II, 7. 3. Ὀφθαλμοῖσιν Ion. pro ὀφθαλμοῖς, ab ὀφθαλμὸς, ὁ, oculus. IV, 13. 4. Ὀπώπει Att. pro ὤπει 3 perſ. ſing. pluſq. perf. med. vocis verbi inuſit. Ὄπω. Attici enim verbis incipientibus ab α ε ο brevibus præponunt duas priores literas thematis in omnibus præteritis & indefinitis. 5. Φαντί Dor. pro φασὶ à φημὶ, aio, diço. IX, 23. 6. Νιν Dor. pro ἑ. III, 13. 7. Ἡρακλῆϊ dat. ſing. contract. ex dativ. Ἡρακλέϊ, ab Ἡρακλέης & contractè Ἡρακλῆς, ὁ, Hercules. 8. Βίλω Ion. pro βίαν. Ioues enim ω ponunt pro α. 9. Ἐείσω Dor. pro ἐείζειν, I, 1. & X, 3. 10. Κ'μὲ, apoſtroph. pro κ' ἐμέ. X,

9.

9. 11. Ἄ μάτηρ Dor. pro ἡ μήτηρ. Vid. I, 3. 12. Ἥμιν Dor. pro ἔδ. Vid. II, 3. 13. Κῶχετ' apostroph. pro κ' ὤχετο per crasin pro κὴ ὤχετο. Ex κὴ enim sequente ω crasis fit in κ' ω, sin verò ω sit aspiratum in χ' ω. 14. Σκαπαίαν Dor. pro σκαπάνην. I, 3. acc. sing. à σκαπάνη, ἡ, ligo, à σκάπτω, fodio. 15. Τὼς λύκως, Dor. pro τὲς λύκες. V, 4. acc. plur. ab ὁ λύκος, lupus. 16. Λυσσῆν Ion. pro λυσσᾶν à λυσσάω, furo, insanio, &c. XI, 8. 17. Ταὶ Dor. & Poët. pro αἱ. I, 4. 18. Ποδεωῦτι Dor. pro ποδεῖσι. IX, 22.

Phrases.

1. Ὄπωπεδαι vel ὁρᾶν ἐν ὀφθαλμοῖς ἔλαιον. Videre oleum oculis. Ὁ Αἴγων ἐν ὀφθαλμοῖς ἔλαιον ὀπώπει. Ægon vidit oleum oculis. 2. Ἐρίζειν vel ἐρίσδειν Ἡρακλῆϊ βίαν κὴ κάρτος. Inaccusat. βίαν & κάρτος subintelligitur κτῆ. Certare cum Hercule viribus & robore. Ὁ Αἴγων τῷ Ἡρακλῆϊ βίᾳ κὴ κάρτος ἐρίζει vel ἐρίσδει. Ægon cum

eum Hercule viribus & robore certat. 3. Ἀμείνων ἢ πολυδεύκης. Fortiorem esse Polluce. Ὁ Μίλων ἀμείνων ἐστὶ πολυδεύκης. Milo est fortior Polluce. 4. Οἴχεσθαι τυτθί. Abire, proficisci vel discedere hinc. Ὁ Μίλων τυτθὶ ᾤχετο ἐπ' Ἀλφεόν. Milo hinc abiit in Alpheum. 5. Ὁ Μίλων ἔχει σκαπάνῃ καὶ μῆλα. Milo habet ligonem & oves. 6. Οἱ λύκοι λυσσῶσι. Lupi sæviunt, vel rabie percelluntur. 7. Αἱ δαμάλαι ἢ βυκόλου πρόσω μυκώμεναι. Buculæ mugientes bubulcum desiderant.

XII.

Β. Δειλῶμι γ' αὗται ἡ βυκόλον ἐς κακὸν ἔργον.
Κ. Ἦ μὴν δειλαῖαί γε, καὶ οὐκέτι λώντι νέμεσθαι.
Β. Τλῶσαι μὰν δή τοι πᾶς πόρτις ζυγὸν αὐτὸς λέλειπται
Τ' ἀρόσαι· μὴ πρόσω σπεύδεται ἄσπερ ὁ τέτλιξ.
Κ. Οὐ δῆτ, ἄλλοσε μᾶλ' ἵμι ἐπ' Αἰσιήποιο νομεύειν,
Καὶ ἰσάλκεϊ χάρτοις καλὰν κώμωδα δίδυμα.
Ἀλλέξει δὲ σαφῶς τὸ βατύσκιον ἀμφὶ Λάτυμνον.

Meta-

Metaphrasis.

B. *Miſeræ ipſæ bubulcum quàm malum naſtæ ſunt:*
C. *Miſeræ certè, & (nam) amplius nolunt paſci.*
B. *Illius certè vitulæ ipſa veli jua ſunt*
Oſſa, num rore victitat veluti cicada?
C. *Non* per *terram, interdum e. eam apud Æſarum*
Et mollis herbæ bonum faſciculum do. (*paſco,*
Interdum autem ſaltat umbroſum circa Latymnium.

Doriſmi.

1. Βωχόλον, acc. ſing. Dor. pro βυκόλον, à βυκόλος. V, 4. 2. Μὲν Dor. pro μὴν vel μέν. I, 3. III, 2. 3. Λᾶντι. Dor. pro λᾶσι· ubi in ult. σ in τ mutatur, & in penultima euphoniæ gr. ν additur. IX, 22. Eſt 3 perſ. plur. verbi λάω, ῶ. Idem eſt, quod θέλω volo. 4. Τλώας gen. ſing. Dor. pro κείνης, qui fit per Aphær. ex ἐκείνης. II, 7. & I, 3. 5. Τᾶς Dor. τῆς, g. ſ. ab ἡ artic. fœmin. I, 3. 6. Τ' ὠσέα Dor. nom. plur. à τὸ ὀσέον, os, oſſis, per craſin pro τὰ ὀσέα. Quia ex artic. τὰ ſequente

quente o crasis fit in τ' ω. 7. Δᾶν Dor. pro γιῦ· ubi δ pro γ ponitur. Dores enim interdum pro γ ponunt δ, & α pro η ponitur. I, 3. 8. Ἄλλοκα Dor. pro ἄλλοτε. Dor. enim pro τ, κ, & α pro ε ponunt. 9. Μιν. Vid. III, 13. 10. Ἀισάεροιο Ionic. pro Αἰσάρυ ab Αἴσαρος, ὁ, Æsarus fluvius & portus juxta Crotonem urbem. IV, 11. 11. Μαλακῶ Dor. pro μαλακῇ. V, 4. g. sing. à μαλακὸς, ὁ, mollis: à μαλάσσω, mollio. 12. Χόρτοιο Ionic. pro χόρτυ à χόρτος, ὁ, gramen, herba, fœnum. IV, 11. 13. Καλὰν Dor. pro καλήν. IX, 1. 14. Ἄλλοκα. Vid. supra 8.

Phrases.

1. Αἱ βόες κακὸν ἔυρον βυκόλον, Buculæ malum nactæ sunt bubulcum. 2. Ἡ Τέττιξ σπίζεται δρόσκας. Pro χῆ δρόσκας. Cicada victitat rore. 3. Κορύδων ὁ βυκόλος τὴν πόρτιν ἐπ' Αἰσάρυ νομεύει. Corydon bubulcus vitulam pascit ad Æsarum. 4. Κορύδων ὁ βυκό-

βυκόλῳ καλὴν τὸ μαλακὸν χόρτυ κάμυδα τῇ πόρτι δόσωσι. Corydon bubulcus bonum mollis herbæ fasciculum dat vitulæ. 5. Ἡ πόρτις σκαίρει βαθύοπιον ἀμφὶ Λάτυμνον. Vitula saltat umbrosum circa Latymnum.

XIII.

Β. Λαπλὸς μὲν χ' ὁ ταῦρος ὁ πύρριχος· εἴθε λάχοιεν
Τοὶ τῶ Λαμπριάδα τοι δάμοται, ὄνεκα θύοντι
Τᾶ Ἥρᾳ, τοιόνδ' κακοχέσμων γὰρ ὁ δᾶμος.
Κ. Καὶ μὰν ἰς τεμενίλιμνον ἐλεύσεται, ἰς τε τὰ φύκια,
Καὶ ποτὶ τὰ Νέαιθον· ὅπα καλὰ πάντα φύοντι,
Αἰγίπυρος τ' καὶ κνύζα, τ' ἰνόεσσα μελίτεια.

Metaphrasis.

B. *Macilentus planè & taurus ille rufus: utinam sortiantur*
Lampriadis populares, quando sacrificant
Junoni talem: improbus enim est populus.
C. *Ad paludis ostium etiam agitur, & ad Physcum*
Et ad Neætum: ubi præclara omnia nascuntur,
Ægipyrus & Gnyxa, & odorifera melitia.

Dorismi.

1. MAN Dor. pro μὴν vel μὲν, quidem, autem, verò, planè, certè,

certè, &c. III, 2. & I, 3. 2. Χ' ὦ. VIII, 8. 3. Τῶ Λαμπειάδα Dor. pro τῆ Λαμπειάδι, X, 2. g. ſ. 1 Simplic. à Λαμπειάδης & Dor. Λαμπειάδας, ὁ. Lampriades. 4. Τὶ δᾶμοται Dor. pro οἱ Δήμοται ab ὁ Δημότης, popularis, &c. I, 3, & 4. 5. Ὄκκα Poëticè pro ὅκα Dorico, quod ponitur pro ὅτε. VIII, 1. 6. Θύονπ Dor. pro θύουσι, 3 plur. indicat. præſent. verb. θύω, ſacrifico. IX, 22. 7. Τᾷ Dor. pro τῇ, dativ. ſing. fœmin. articul. præpoſitiv. I, 3. 8. Δᾶμος Dor. pro Δῆμος. ibid. ἐς. X, 11. 9. Ποπ'. I, 2. 10. Ὄπα Dor. pro Poëtico ὅπη, quod à Poëtis uſurpatur pro communi ὅπου. 11. Φύονπ Dor. pro φύουσι, 3 plur. verb. φύω. IX, 22.

Phraſes.

1. Ταῦρος ὁ πύῤῥιχός, ἔτι λεπτός Taurus ille rufus, eſt macilentus. 2. Θύειν ταῦρον. Sacrificare taurum. Οἱ Δήμοται, οἱ τῆ Λαμπειάδι ταῦρον θύουσι τῇ Ἥρᾳ. vel Dor. τοὶ δᾶμοται, τὰ

τὸι τῶ Λαμπειάδα ταῦρον θύοντι τᾷ Ἥρᾳ. Lampriadis populares taurum Junoni sacrificant. 3. Ἐλαύνειν τὸς ταύρους εἰς ϛομάλιμνον. Agere Tauros ad paludis ostium. Οἱ βυκόλοι ἐλαύνουσι τὰ μοσχία εἰς ϛομάλιμνον. Bubulci vitulos agunt ad ostium paludis. 4. Πρὸς τὸν Νήαιθον καλὰ πάντα φύεται. Ad vel juxta Neæthum omnia pulchra nascuntur. Nota, Νήαιθος, ου, ὁ, Neæthus fluvius Crotoniensis, à navibus incensis sic dictus.

XIV.

Β. Φεῦ φεῦ, βασεῦνται κὴ ταὶ βόες, ὦ πάλαν Αἴγων,
Εἰς ἀΐδαν, ὅκα κὴ τὺ κακᾶς ἠρέασαο νίκας,
Χ' ἀ σύριγξ ἰυρᾶτι παλύνεται, ἂν ποκ' ἴπαξα.
Κ. Οὐ τλῶα γ', ἀ Νύμφας, ἐπεὶ ποτὶ Πίσαν ἀφίρπων
Δῶρον ἐμὶν νιν ἔλειπεν· ἰγὼ δέ κε εἰμὶ μελικτάς.
Β' ἦν μὲν τὰ Γλαύκας ἀγαρέομαι, εὖ δὲ τὸ Πύῤῥα,
Λίπῳ τάν τι Κρότωνα· καλὰ πόλις ἄ τι Ζάκυνθος.
Καὶ τὸ ποταῆον τὸ Λακίνιον, ἅπερ ὁ πύκτας
Ἄγων ὠμβάκοντα μίν Θ' κατεβαίνατο μάσδας.
Πλώει κὴ τὸ ταῦρον ἀπ' ἄρι Θ' ἄγι παῖχας
Τὰς ἁλιάδας, κἄδακ' Ἀμαρυλλίδ' ταὶ δὲ γυπαῖκές
Μακρὸν ἀπαύσαι, χ' ὦ βυκόλ Θ' ἐξελάσειν.

Metaphrasis.

B. *Heu, heu! ibunt & hæ hœdi, ô miser Ægon,*
Ad orcum, quum & tu infœlicem appetis victoriam,
Et hæc fistula situ abducetur, quam quondam tom-
pegi. (*abiens*
C. *Non illa, nam per Nymphas, quoniam ad Pisam*
Deus mihi ipsam reliquit, ego autem quidam sum
cantor. (*autem Pythi,*
Et bene quidem illa Glaucæ carmina accino, bene
Leuto & Crotonem: pulchra vivitas Zacynthus.
Et ad Orientem sinum Lacinium, ubi ille pugil
Ægon ostenderat solus vovavit pulcras:
Illic & taurum à monte duxit, prehendens
ungulâ, & dedit Amaryllidi: mulieres verò
Altâ voce acclamârunt, & bubulcus risit.

Doriſmi.

1. Βασεῦνται Dor. pro βήσονται: ubi in prima ſyllaba η mutatur in α. I, 3. in penultima ſyllaba verò σον poſt ο, ν adjiciunt, & ex iis α diphthongum faciunt, quam veluti communem in ᾱ tranſmutant, idque faciunt, ut penultima ſit capax accentûs circumflexi. Dores enim futura prima circumflectunt ut ſecunda. VII, 11. 2. Ταί. I, 4.

3. Ἀι-

3. Ἀΐδαν Dor. pro ἀΐδω, acc. ſing. ab ἀΐδης, ὁ, orcus. I, 3. 4. Ὄρνα. VIII, 1. 5. Τὺ pro σύ. I, 10. & II, 2. 6. Κακᾶς νίκας Dor. pro κακῆς νίκης. g. ſ. à κακὴ νίκη, infœlix victoria. Vid I, 3. 7. Ἠέρσαο Ionicè & Poëticè pro ἠέρω, 2 perſon. aor. 2. medii, verbi ἠέρω, amo, cupio, appeto. In medio hîc α Poeticè duplicatur ad producendam ſyllabam, in fine verò ο Ionicè in αο mutatur, ut facilius carmen expleatur. 8. χ' ἁ pro χὴ ἡ. Quia ex χὴ ſequente ἡ, craſis fit in χ' ἁ. 9. Ἀι Dor. pro τῶ acc. ſing. ab ἥ. I, 3. ποκ' pro ποκὰ Dor. pro ποτέ. XI, 1. 10. Τλύα Dor. pro ὀλείη. II, 7. & I, 3. 11. Ποή. I, 2. 12. Νῶ. III, 13. 13. Ἐμίν. I, 5. 14. Μελικτὰς Dor. pro μελικτὴς, ὁ, cantor. I, 3. 15. Κ'ἦν pro χὴ εὖ. Quia ex χὴ ſequente εὖ, craſis fit in κ'ἦν. 16. Γλαύκας Dor. pro Γλαύκης. g. ſ. à Γλαύκη. I, 3. 17. Ἀγκρέομαι, Poët. pro ἀναχρέομαι, accino: ubi in priori parte compoſit. ἀνὰ poſterius α tollitur,

tur, & ν in γ mutatur, quia ν ante κ non ſcribitur. II, 1. 18. Πυῤῥω Dor. pro πύῤῥος. g. ſ. à πύῤῥος, ὁ, Pyrrhus, rex Epirotarum. V, 4. 19. Τάν. I, 3. 20. Καλὰ Dor. pro καλή. ibid. 21. Ἁ Dor. pro ἡ. ibid. 22. Ποπαῶ-ον Dor. pro πρωϊνῶον, à πρωὶ & ἠῶος, matutinus, ab ἦως, ὁος, ἡ, aurora. I, 2. & 3. 23. Ἅπερ Dor. pro ἥπερ, ex ἥ dativ. ſing. articul. fœm. poſtpoſitiv. & περ, particula adjectionis, hoc pro ἔπερ, ubi. 24. Πυκτὰς Dor. pro πυκτής. I, 3. 25. Ὀγδώκοντα Ionic. pro ὀγδοήκοντα. Iones ω ſæpe ponunt pro ου. 26. Μάσδας Dor. pro μάζας, à μάζα. ἡ, placenta. I, 1. 27. Τιυεὶ Dor. pro ἐμεῖ. Fit autem à genitiv. ſing. Dorico τιυός, υ mutato in ει, & accentum ex priori in poſteriorem delato. II, 7. 28. Ἦγ' Dor. pro ἦγε, 3. perſon. ſing. aor. 2. act. verbi ἄγω. I, 3. 29. Τᾶς ὀπλᾶς Dor. pro τὰς ὁπλῆς, g. ſ. ab ὁπλὴ. ἡ, ungula. ibid. 30. Κ' ἔδωκ' apoſtroph. pro κ' ἔδωκε, per craſin pro κὲ ἔδω-

κε,

xi. Quia ex χ̀ sequente ε, crasis Doricè fit in η. V, 6. 31. Ταί. I, 4. 32. Ἀναύϋσαν, Dor. pro ἀνήϋσαν, acclamarunt; 3 plural. aor. 1. act. verb. ἀναΰω, ex ἀνὰ & ἀΰω, clamo. ἀναύω, exclamo, acclamo. 33. Χ'ώ. VIII, 8. 34. Βωκόλ& Dor. pro βυκόλ&. V, 4. 35. Ἐξεγέλασεν Poëtic. pro ἐξεγέλασεν, ab ἐκγελάω, ῶ, arrideo, rideo, effusè rideo: ab ἐκ & γελάω, rideo.

Phrases.

1. Αἱ βόες βήσονται εἰς ἀΐδαν scil. χάσμαν. Boves ibunt ad orcum vel Inferos. 2. Ὁ πλὰξ Αἴγων ταχὺς ἠράσατο νίκης. Miser Ægon infelicem appetivit victoriam. 3. Ἡ σύριγξ ἐυρᾶπ παλαίϊται. Fistula obducitur situ. 4. Ὁ βυκόλος σαίρει σύριγγα. Bubulcus compingit fistulam. 5. Ὁ Αἴγων ἀφίκται εἰς Πίσαν. Ægon proficiscitur Pisam. 6. Αἴγων Κορύδωνι σύριγγ' ἔλιπε δῶρον. Ægon Corydoni fistulam reliquit donc. 7. Ὁ Κορύδων ἐστὶ μελικτής. Corydon est

cantor. 8. Ὁ Κορύδων ὁ μελικτὴς εὖ ἀναχρέεται τὰ Γλαύκης καὶ τὰ Πύῤῥα. (scil. ἔπια.) Corydon cantor bene accinit Glaucæ & Pyrrhi carmina. 9. Κορύδων εὖ αἰνεῖ τὴν Κρότωνα. Corydon egregiis Crotonem laudibus effert. 10. Ἄγειν τ' ταῦρον ἀπ' ὄρεος. Ducere taurum à monte. 11. Πιάζειν τ' ὀπλῆς. Prehendere ungulam. Ὁ Αἴγων ὁ πύκτης τ' ταῦρον ἦγε ἀπ' ὄρεος πιάξας τῆς ὀπλῆς. Ægon ille pugil taurum ungulâ prehensum à monte duxit. 12. Αἴγων Ἀμαρυλλίδι ἔδωκε ταῦρον. Ægon Amaryllidi dedit taurum. 13. Ἀναύειν μακρόν. Altâ voce exclamare. Αἱ γυναῖκες μακρὸν ἀνήυσαν. Mulieres altâ voce acclamarunt.

XV.

Β. Ἢ χαίρων Ἀμαρυλλὶς μύνας σίδεται δανδίσας,
Λαβοῦμεθ', ὅσσ' αἶγας ἁμὶν εἶλαι ὄρεος ἀπίσας.
Αἰ, αἰ τᾶς σιλλυβᾶς μάλα δαίμονος, ὅτ' μ' ἐλίλαθε χὠ
Κὰ Θάρυβις χὠ εἶλα Βάββᾶς πὰρ ταῦρον ἔφερον ἁρπάσαν.
Ἐλπίδες οἱ ζωοῖσιν, ἀνέλπιστοι δὲ θανόντες.
Χ. αἰ μὲν ἀμπαύεσα δ' πὶλ' αἰδεῦ, ἄλλοκα δ' ὀ-

Meta-

Metaphrasis.

B. *O gratiosa Amarylli, solius tui ne quidem mortuæ*
Obliviscemur, quantùm capræ mihi charæ, tantùm
mihi chara *interiisti.*
Heu, heu duram sortem, quæ me sortita est.
G. *Fidere oportet chare Batte, forsan cras erit*
melius.
Spes est in vivis, desperati autem sunt mortui.
Et Jupiter interdum est serenus, interdum verò
pluit.

Dorismi.

1. Μόνας Dor. pro μόνης, g. s. à μονὴ, ἡ, solâ. I, 3. 2. Σέθεν Poët. pro σοῦ. Fit autem à gen. Dor. σεῦ abjecto υ & addito θεν, accentuque circumflexo in acutum mutato, & in priori syllaba annotato. 3. Θανεῖσας Dor. pro θανούσης. Dores nonnunquam οι ponunt pro υ, quod fit ut plurimum in participiis verbor. barytonor. gen. sing. à nom. θανεῖσα, quî fit à masc. θανὼν, mortuus, partic. aor. 2. verbi θνήσκω. 4. Λασύμεθ' vel λαρυύμεθα Dor. pro λυσόμεθα, ubi in quarta syllaba α pro η, I, 3. in antepenult. terminatio Dor. ευ. VII, 11.

in

in ultima verò σ adjicitur. Dores enim verbis in μεδα desinentibus σ interserunt. 1 pers. pl. fut. 1. med. verbi λανθάνω, obliviscor. 5. Ἐμὶν Dor. ἐμοί. I, 5. 6. Ἔπεσβας Doricè pro ἀπέσβης, extincta es, interiisti, 2 person. aorist. 2. activ. verbi ἀποσβέννυμι. Ex ἀπὸ & σβέννυμι. I, 3. 7. Τῶ σκληρῶ Dor. pro τῷ σκληρῷ, gen. sing. ab ὁ σκληρὸς, durus. 8. Ἔσται pro ἔσται Poët. pro ἔσται, 3 sing. fut. verb. εἰμί. 9. Ζωοῖσιν Dat. pl. Ion. pro ζωοῖς, à ζωὸς, ὁ, vivus. IV. 13. 10. Χ' ὡ. VIII, 8. 11. Ἄλλοκα Dor. pro ἄλλοτε ubi loco κ, τ, & loco ε, α ponitur.

Phrases.

1. Ὁ Βάττος τᾶ Ἀμαρυλλίδος κἠ θανούσης λήσεται. Battus Amaryllidis ne morituræ quidem obliviscetur. 2. Ὁ σκληρὸς δαίμων ἐμὶν (vel ἐμοὶ) ἐλελόγχει. Dura me fors manet. Durâ premor fortunâ. 3. Θάσσον, ὦ Βάττε, αὔξειν ἔσται ἀμπέλους. Fide ô Batte,

Batte, cras melius erit. 4. Ἐλπίδες ἐν ζωοῖς εἰσι. Spes eſt in vivis. Dum ſpiramus, ſperamus. 5. Οἱ θανόντες ἀνέλπιστοί εἰσι. Mortui ſunt deſperati. In mortuis nulla ſpes eſt: Mortui non ſperant. 6. Ὁ Ζεὺς ἄλλοτε μὲν πίλει αἴθριος, ἄλλοτε δ' ὕει. Jupiter, (*id eſt*, Cœlum) interdum eſt ſerenus, interdum verò pluit.

XVI.

Β. Θασσόν, βάλε κάτωθε τὰ μοχία, τᾶς γὰ ἰλάδας
Τὸν θαλὸν τρόφοντι τὰ δύσορα. σίτθ' ὁ λέπαργος.
Κ. Σίτθ' ἀ κυμαίθα ποτὶ τὰ λέφον. ἐκ ἰσακέεις;
Ἦξω, καὶ τᾶ Πᾶνα, κακὸν τίλ Θ' ἀυτίκα δώσω,
Εἰ μὴ ἄτει τυπῶθιν. ἴσ' αὖ πάλιν ἄδε ποδέρπ'.
Εἰθ' ἦ μοι ῥοικὸν τὸ λαγωβόλον, ὥς τυ παταξω.

Metaphraſis.

B. *Fido, pelle deorſum vitulos, nam oleæ*
Ramum rodunt perditi. abi tu albe.
C. *Abi Cymætha ad collem: non audis?*
Veniam per Pana, malam rem tibi ſtatim daturus,
Niſi abis iſthinc. Vide iterùm eo accedit.
Utinam eſſet mihi curvum pedum, ut te verberarem.

Do-

Doriſmi.

1. Τᾶς Dor. pro τῆς, g. f. ab ἡ I, 3. 2. Ἰρώγοντι Dor. pro τρώγωσι. IX, 22. 3. Σίτᾳ pro σίτῳ. Eſt vox Paſtorum pecora abſterrentium. 4. Ἀ Dor. pro ἡ. 5. Ἐσαυκάεις, Poëtic. pro εἰσαυκάεις ab εἰσαυκάω, audio: ab εἰς, & ἀκάω, audio. 6. Ποπί. I, 2. 7. Ἤξω Dor. pro ἥξω. Fut. ab ἥκω. II, 5. 8. Δωσῶν Dor. pro δώσων, fut. particip. verb. Δίδωμι, do. ibid. 9. Ἆδε Dor. pro ἧδε. Eſt adv. loci, eó. Ex ἥ dativ. fœm. articuli poſtpoſitivi, qui ſæpe adverbialeit, & conjunctione enclitica & adjectionis δε. 10. Προσέρπει Dor. pro προσέρπει, accedit, 3 ſing. indic. verb. προσέρπω, accedo: à πρὸς & ἕρπω, ſerpo. 11. Ἰυ Dor. pro σι. I, 10.

Phraſes.

1. Ὁ βυκόλος τὰ μοσχία κάτωθε βάλλει. Bubulcus vitulos deorſum pel-

lit-

lit. 2. Τὰ μοσχία τὰ δύσυα ἢ τ ἐλαίας δαλὸν πρώγεσι. Perditi vituli ramum oleæ rodunt. 3. Διδόναι τινὶ κακὸν πίλος. Dare alicui rem malam. Malefacere alicui. Afficere aliquem malo. Κορύδων ὁ βυκόλος ἦκει κακὸν τέλος τῇ κυμαίθᾳ δώσων. Corydon bubulcus venit rem malam Cymæthæ daturus. 4. Ἡ κυμαίθα πρὸς τ λόφον ἀπῆλθε. Cymætha abiit ad collem. 5. Ἡ κυμαίθα τυτῶθεν ἀπῆλθε. Cymætha isthinc abiit. 6. Κορύδων ὁ βυκόλος τ κυμαίθαν αἶγα τῷ ῥοικῷ λαγωβόλῳ πατάσει. Corydon bubulcus Cymætham capram curvo pedo verberat. Nota, Κυμαίθα, est nomen capræ comas flavas & subrufas gestantis.

XVII.

B. Θέσεως μὲ ἰῶ Κορύδων, ποτὶ τὸ Διὸς ἀ γὸ ἄκεισθαι ἀμμοῖ μ᾽ ἐᾶσι ἐπαινεῖ ὑπὸ τὸ σφυρόν. ἀν δὲ βοῦθλαι τὰι Ἀτρεκιπλίδος ἀπὶ. κακὸς ἀ πορτις ὄλεθρον. ἔλι πάσαν ἰσθμὸν χαμαιεύμενος. ἢ ῥέ γ᾽ ἀλεύσεται ; Κ. Ναὶ μὰ, τοῖς ὀφθαλμοῖς ἴδω γ᾽ ἐγὼ. ἄδε γὰ αὐτά.

B. Ος-

Β. Ορνίχου δῆ τὸ τύμμα, κὴ ἁλίκον ἄνδρα δαμάσθη.
Κ. Εἰς ὄρος ὄκχ' ἔρπῃς, μὴ ἀνάλιπτος ἔρχεο, βάτης.
Ἐν γὰρ ὄρει ῥαμνοί τε κὴ ἀσπάλαθοι καμόωντι.

Metaphrasis.

B. *Aspice me, ô Corydon, per Jovem: nam spina*
Modò me hîc sauciavit sub malleolum. Ut vero alti
Hi aculei sunt! malè vituta pereat.
In hanc inhians sauciatus sum. Numquid vides?
C. *Ita, ita, & unguibus eam teneo. en eam ipsam.*
B. *Quantula est spina, & quantum virum domat?*
C. *In montem cùm venis, ne discalceatus venias,*
ô Batte.
In monte enim rubique & tribuli germinant.

Dorismi.

1. Ⓗ Ἄ̃ται Dor. per crasin pro διάσται. 2. Ποπί. I, 2. 3. Τᾶ̃ Dor. pro τῆ̃. g. s. articul. præpos. ἁ. V, 4. 4. Ἁ pro ἡ. I, 3. 5. Ταὶ I. 4. 6. Ἐνὶ Dor. pro εἰσί. IX, 22. 7. Ταύτᾳ Dor. pro ταύτῃ, acc. sing. fœm. ab αὐτή. I, 3. 8. Ἐπύπᾳν Dor. pro ἐπύπην, aor. 2. passiv. indic. verb. πύπω. ibid. 9. Χασμεύμενος Dor. pro χασμώμενος, inhians. præs. particip. à χασμάομαι. 10. Ῥα. X, 1. 11. Ὀνύχεσσιν Poët. pro ὄνυξι ab ὄνυξ, unguis.

12. Νιν.

12. Νιν. III, 1. 13. Ἄλλ Dor. pro ἀλλ. Ex ἀ & λ enclitico. I, 3. 14. Αὐτὶ Dor. pro ἀντί. ibid. 15. Δαμάσδει Dor. pro δαμάζει, à δαμάζω, domo. I, 1. 16. Οκχ' apoſtroph. pro ὄκκα Poët. pro Dorico ὅκα, quod Dores uſurpant pro communi ὅτε. 17. Ἀνάλτιπος Dor. pro ἀνήλιπος. I, 3. diſcalceatus: ex α priv. & ἧλιψ, ιπος, ἡ, calceus. 18. Ἔρχεο Ion. pro ἔρχυ, ab ἔρχομαι, venio. Iones εο ponunt pro υ. 19. Κομάωντι Dor. & Poët. pro κομῶσι à κομάω. IX, 22. Nota, in κομῶντι Dorico, Poët. per epenth. ο ante ω additur.

Phraſes.

1. Ὁ Βάπτος δρᾶται τὴν Κορύδωνα. Battus aſpicit vel intuetur Corydonem. 2. Ἡ ἄκανθα τὴν Βάπτου ἐπάταξεν ὑπὸ τὸ σφυρόν. Battum ſpina ſauciavit ſub malleolum. 3. Ὁ Βάπτος εἰς τὴν πόρτιν χασμώμενος τῇ ἀκάνθᾳ ἐτύπη. Battus in vitulam inhians ſauciatus eſt ſpinâ. 4. Κορύδων ὁ βυκόλος τοῖς

τοῖς ὄνυξιν ἔχει τὴν ἄκανθαν, ἣ τ' Βάτ-
τον ἐπάτυξεν ὑπὸ τὸ σφυρόν. Corydon bubulcus unguibus tenet ſpinam, quæ Battum ſauciavit ſub malleolum. 5. Τὸ τύμμα δαμάζει τ' ἄνδρα. Spina domat virum. 6. Ὁ Βάττ- εἰς ὄρος ἦλθεν ἀνύπλιπος. Battus in montem venit diſcalceatus.

XVIII.

B. Εἰπ' ἄγε μοι κορύδων, τὸ γεράντιον ἦ ῥ' ἔτι μύλλει
Τὴν ἐρυθρὴν τὴν κυάνοφρυν ἐρωτίδα, τᾶς ποτ' ἐνίδω.
C. Ἀκμὴν γ' ὦ δείλαιε, σεαυτόν γε μὰν αὐτὸς ἐπείδων,
Καὶ ποτὶ τὰν μάνδραν κατελάμβανον ἄμος ἐάρει.
B. Εὖγ' ὦ ἄνθρωπε φιλόφα, τό τοι γήθ- ἁ Σατυρίσκος
Ἐγγύθεν ἢ Πᾶσι καικιάμοισιν ἐρίζει.

Metaphraſis.

B. *Dic age mihi Corydon, ille vetulus numquid adhuc molit* (peribat.
Illam nigro ſupercilio amicam, quam olim de-
C. *Nuper, ô miſer, paulo ante ipſemet ingreſſus*
Et in ſtabulo deprehendi eum *quum operabatur, ſeu in ipſo opere.*
B. *Euge ô homo ſalaciſſime, natura tua vel cum Satyro* (certaverit.
Propius vel cum Faunis, quibus exilia crura ſunt,

Do-

Doriſmi.

1. Ρ' pro ρα. X, 1.. 2. Τήνας Dor. pro ἐκείνῳ, acc. ſing. ab ἐκείνη. II, 7. 3. Τάν. I, 3. 4. Τᾶς Dor. pro τῆς. ibid. 5. Ἀχμαὶ Dor. pro ἀκμαὶ. ibid. 6. Πεᾶν. VI, 1. 7. Ποτί. I, 2. 8. Τάν. I, 3. 9. Ἅμος Dor. pro ἧμος, quando, quum. I, 3. 10. Ἐνάρχει Dor. pro ἐνήργει, operabatur, 3 ſing. imperf. act. verb. ἐνεργέω, operor, ab ἐνεργὴς, ὁ, ἡ, efficax: ab ἐν & ἔργον. 11. Φιλοῖφα Dor. pro φιλοῖφε, à φιλοῖφος, ὁ, libidinoſus: à φίλος, & ὀιφέω, coëo. III, 2. 12. Ὦ ἄνθρωπε Dor. per craſin pro ὦ ἄνθρωπε, voc. ſing. ab ὁ ἄνθρωπος. 13. Τοι. II, 2. 14. Πάνεσσι dativ. plur. Poët. à Πάν, ὁ, Pan, Deus paſtorum libidinoſus. Item Incubus & Faunus dicitur. 15. Καχκνάμοισιν Dor. & Ionic. pro καχκνήμοις: ubi in penult. η Dor. vertitur in α· in fine verò Ion. additur ι. Fit à καχάκνημος, ὁ, ἡ, qui exilia habet crura: à κακὸς & κνήμη, ἡ, tibia.

 16. Ἐ-

16. Ἐείσῃ Dor. pro ἐείζει, 3 ſing ab ἐείζω, contendo, certo. I, 1.

Phraſes.

1. Καταλαμβάνειν τινὰ πρὸς ἢ μάνδρην. Deprehendere aliquem in ſtabulo. Κορύδων ὁ βυκόλος τὸ γέροντιον κατέλαβε πρὸς ἢ μάνδρην. Corydon bubulcus ſenem deprehendit in ſtabulo. 2. Τὸ τῷ γεροντίῳ γῆρος Σατυρίοισι ἢ Πάνεσσιν ἐείζει. Vetuli natura cum Satyris vel Faunis certat.

ΒΟΥΚΟΛΙΑΣΤΑΙ.

Εἰδύλλιον ς'.

ΔΑΜΟΙΤΑΣ ΚΑΙ ΔΑΦΝΙΣ.

Bucolici Cantores.

Idyllium vi.

DAMOETAS ET DAPHNIS.

XIX.

Δαμοίτας καὶ Δάφνις ὁ βουκόλος εἰς ἕνα χῶρον
Τὰν ἀγέλαν ποκ' Ἄρατε συνάγαγον, ἃς ἦ ὁ μὲν αὐτῶν
Πυῤῥὸς, ὁ δ' ἡμιθέρης ἦν· ὃν καὶ περάναν ἀν' ἅμαρ
Ἑσδόμενοι θέρεος, μέσσω ἄμαρτι τιάσᾳ ἄειδον.
Πεῶτος ἦ ἄρξατο Δάφνις, ἐπεὶ καὶ πρέσβυς ἐβίσδην.

Metaphrasis.

Damœtas & Daphnis bubulcus in unum locum
Gregem quondam Arate compulerant: unus autem
eorum (ambo
Rufus erat, alter semiberbis, ad fontem a. quendam
Sedentes æstate, meridie talia canebant.
Primus autem incepit Daphnis, quoniam & pri-
mus contendebat.

Dorismi.

1. Βωκόλος Dor. pro βυκόλος. V, 4. 2. Τὰν ἀγέλαν Dor. pro τὴν ἀγέλην, acc. sing. ab ἡ ἀγέλη, grex. I, 3. 3. Πόκα pro πότε Dor. pro πότε. VIII, 1. 4. Συνάγαγον Dor. pro Attico συνήγαγον, & hoc pro communi συνῆγον 3 pers. pl. aor. 2. activ. verbi συνάγω, cogo, compello: ex σὺν & ἄγω 5. Ἦς Dor. pro ἦ vel ἦν, 3 singul. imperfect. verb. εἰμὶ, sum. 6. Κεάναν Dor. pro κρηνῶν. I, 7. 7. Ἑσδόμενοι Dor. pro ἑζόμενοι, sedentes, nom. plural. particip. præsent. verbi ἕζομαι & Dor. ἕσδομαι, sedeo. I, 1. 8. Ἄμαπ Dor. pro ἦμαπ, dativ. sing. ab ἦμαρ, τὸ, dies. ibid. 9. Ἄεισδον Poët. pro ᾖσδον 3 plur. imperfect. indicativ. ab ἀείδω, cano. 10. Πεᾶπος Dor. pro πρώπος. Dores interdum α ponunt pro ω. 11. Ἄρξατο Dor. pro ἦρξατο, 3 sing. aor. 1. med. verb. ἄρχομαι, incipio, ab ἀρχὴ, ἡ, principium. I, 3. 12. Ἐείσδον Dor.

Dor. pro ἐείζειν, infinit. præſ. verb. ἐείζω: ab ἔρις, ιδος, contentio. I, 1. X, 3.

Phraſes.

1. Δαμοίτας καὶ Δάφνις εἰς ἕνα χῶρον τὰν ἀγέλαν συνήγαγον. Damœtas & Daphnis in unum locum gregem compulerunt. 2. Δαμοίτας ὁ βουκόλος ἔστι πυῤῥός. Damœtas bubulcus eſt rufus. 3. Δάφνις ὁ βουκόλος ἔστι ἡμιωβήτας. Daphnis bubulcus eſt ſemiberbis. 4. Δαμοίτας καὶ Δάφνις τοιάδ' ὑπὸ κρηνίλαν ἤδον. Daphnis & Damœtas talia ad fontem canebant. 5. Ὁ Δάφνις πρῶτος ἤρξατ' ἐείζειν, vel Dorice ἐείσδειν. Daphnis primùm contendere cepit.

XX.

Δ. Βάλλει τοι, Πολύφαμε, τὸ πόμμιον ἀ Γαλάτεια
Μᾶλόισιν, συρίσδεται δ' ἀπόλοι ἄνδρα καλεῦσα.
Καὶ τύ νιν ἀ πολυρρᾶδρα πάλαι, πάλαι, ἀλλὰ κάθησαι
Λᾶκα συρίσδων· πάλιν ἄδ', (ἴδε) τὰν κύνα βάλλει,
Ἃ τοι τᾶν ὄϊων ἔπεται σκοπὸς ἀδὲ καθ' ὁδοῖς
Εἶς, ἀλλὰ διχομᾶρα· τὸ δ' ἦν καλὰ κύμβατα ραίνει.

Δευ-

Ἄσυχα καχλάζοντα, ἰπ' αἰγιαλοῖο θέουσαν.
Φεύζεο μὴ τᾶς παισὸς ἐπὶ κνάμωσιν ὀρούσᾳ
Ἐξ ἁλὸς ἐρχομένας, χὤ σὶ χρόα καλὸν ἀμύξῃ.

Metaphrasis.

D. *Petit tibi Polypheme gregem ovium Galatea Malis, difficilem amatorem caprarium hominem vocans.*
Et tu ipsam non aspicis miser, miser, sed sedes
Dulcè fistulâ canens: iterum illa (ecce) canem petit,
Quæ te ovium sequitur custos: ipsa verò latrat
In mare aspiciens: puri autem fluctus eam osten- (*dunt,*
Placidè strepentes in littore currentem.
Cave, ne puellæ in crura irruat
Ex mari exeuntis, neve corpus pulchrum laceret.

Dorismi.

1. ΤΟΙ Dor. pro σοὶ. II, 2. 2. Πολύφαμε Dor. pro Πολύφημε. I, 3. voc. sing. à Πολύφημος, ὁ, Polyphemus; ex πολὺς, & φήμη, fama: à φημὶ dico. 3. Ἀ pro ἡ. ibid. 4. Μάλοισιν Dor. & Ion. pro μήλοις, dativ. plur. à μῆλον, ε, τὸ, malum, pomum, &c. IV, 13. 5. Καλεδσα Dor. pro καλοῦσα, particip. præs. verbi καλέω, II, 9.

6. Τὺ,

6. Τὺ Dor. pro σύ. II, 2. & 10. 7. Νιν. III, 13. 8. Ποδορεῦσθα Dor. & Æol. pro ποδορεῖς, 2 ſing. præſ. indic. act. verbi ποδορεύω, aſpicio: ubi prior compoſitionis pars nempe ποδ' per apoſtroph. pro ποτὶ ponitur, quod Dores pro communi πρὸς uſurpare ſolent; in poſteriore verò compoſitionis parte, nempe ὁρεῖς, ε Dor. in η mutatur, & θα Æol. in fine additur. 9. Ἄδεα Dor. pro ἡδέα, acc. plur. n. g. adjectiv. ἡδύς, Sumitur adverbialiter. I. Phraſ. 4. 10. Συείσθων Dor. pro συείζων, particip. præſens. verbi συείζω & Dor. συείσδω, fiſtulà cano. I, 1. 11. Ἀδ'. I, 3. 12. Τάν. I, 3. 13. Ἄτοι, Dor. pro ἤ συ. I, 3. & II, 2. 14. Τᾶν Dor. pro τῆν. Dores enim interdum α uſurpant pro ω. 15. Ἄ Dor. pro ἤ. 16. Βαῦσδει Doric. pro βαύζει, 3 ſing. indic. præſ. verb. βαύζω, latro. 17. Δερκομήα Dor. pro δερκομένη, particip. præſ. mediæ voc. fœm. verbi δέρκομαι, video. I, 3.

18. Νιν.

18. Νιν. III, 13. 19. Ἄσυχα Dor. pro ἥσυχα, adverb. pro ἡσύχως, placidè. 20. Αἰγιαλοῖο Ionic. pro αἰγιαλοῦ, g. ſ. ab αἰγιαλὸς, ὁ, littus. 21. Θέοισαν Dor. pro θέουσαν. Dores enim ο ſæpe ponunt pro ω, acc. ſing. partic. præſ. fœm. verb. θέω, curro. 22. Φερίζεο Ion. pro φερίζῳ. Iones enim pro ω ponunt εο. 23. Τᾶς Dor. pro τῆς. I, 3. 24. Κνάμαισιν Dor. & Ion. pro κνήμαις: ubi Dor. in priori ſyllaba α pro η ponitur; in poſteriori verò ſyllaba ι Ion. additur. 25. Ἐρχομάνας Dor. pro ἐρχομένης, gen. ſing. part. fœm. verbi ἔρχομαι. Nota, Κατὰ ἢ χρόα καλὴν ἀμύξῃ, pro καταμύξῃ ἢ καλὴν χρόα, dicitur.

Phraſes.

1. Ἡ Γαλάτεια τὸ τῆ Πολυφήμυ ποίμνιον μήλοις βάλλει. Galatea Polyphemi gregem petit malis. 2. Ἡ Γαλάτεια τὸ Πολύφημον δυσέρωτα καλεῖ. Galatea Polyphemum vocat difficilem amatorem. 3. Πολύφημος ὁ ποσσ-

οὐχ Γαλάτειαν. Polyphemus non aſpicit Galateam. 4. Πολύφημος ὁ αἰπόλος ἡδέα συρίζει. Polyphemus caprarius fiſtulâ dulcè canit. 5. Γαλάτεια βάλλει τὴν κύνα. Galatea petit canem. 6. Ἡ κύων Δαμοίτας ἕπεται τὴν τῶν οἰῶν σκοπός. Canis Damœtam ſequitur ovium cuſtos. 7. Ἡ κύων βλέπει εἰς ἅλα. Canis aſpicit in mare. 8. Ἡ κύων εἰς ἅλα βλεπομένη βαύζει. Canis in mare aſpiciens latrat. 9. Τὰ καθαρὰ κύματα τὴν κύνα ἐπ' αἰγιαλοῖο θέουσαν φαίνει. Fluctus puri canem in littore currentem oſtendunt. 10. Ἡ κύων ὁρμᾷ ἐπὶ τὰ παιδὸς κνήμαις ὀρύει. Canis irruit in crura puellæ. 11. Ἡ παῖς ἔρχεται ἐξ ἁλός. Puella venit ex mari. 12. Ἡ κύων καλὸν τῆς παιδὸς χρόα καταμύει. Canis pulchrum puellæ corpus lacerat. Φύλαξο, μὴ κύων καλὸν τῆς παιδὸς ἐξ ἁλὸς ἐρχομένης χρόα καταμύξῃ. Cave, ne canis pulchrum puellæ ex mari venientis corpus laceret.

XXI.

XXI.

Ἀεὶ κὴ αὐτήδε τοι γλαγερώτερος, ὡς ἀπ' ἀκρίδαο
Τηλε καπυρὴ χαίτη τε καλὸν δέρος ἀίσσεται
Κωὐ φεύγει φιλέοντα, κὴ ὑ φιλέοντα διώκει.
Καὶ ἢ ὑπὸ γραμμᾶς κινεῖ λίθον. ἦ ῥά ἰάχει
Πολλάκις, ὦ Πολύφαμε, τὰ μὴ καλὰ καλὰ πέφανται·
Ἐς σὲ δὴ Δαμοίτας ἀπεβάλλετο, κὴ τάδ' ἄειδε.

Metaphraſis.

Illa verò etiam luſcivit, ſicut ex carduo
Raſæ comæ, pulchra æſtas dum torret.
Et fugit amantem, & non amantem ſectatur.
Et à linea movet lapidem. certè enim amori
Sepe, ô Polyphreme, non pulchra pulchra videntur.
Poſt hunc Damœtas incepit, & hæc cecinit.

Doriſmi.

1. c. A Dor. pro ἡ. I, 3. 2. Τοι particula expletiva. 3. Ταὶ I, 4. 4. Ἀΐσσα Dor. pro ἰάλλα. I, 3. 5. Φιλέοντα Ion. pro φιλοῦντα. 6. Γραμμᾶς Dor. pro γραμμῆς, g. ſ. ab ἡ γραμμὴ, linea. I, 3. 7. Πολύφαμε Dor. Πολύφημε. XX, 2. 8. Ἄειδε Poët. pro ᾖδεν ab ἀΐδω, & Poët. ἀείδω, cano.

Phraſes.

Phraſes.

1. Ἡ παῖς ἐν ἁλὶ διαιτᾶται, ὡς ἀπ' ἀκάνθας αἱ καπυραὶ χαῖται. Puella in mari laſcivit, ut è carduo rufæ comæ *prodeuntes*. 2. Ἡ παὶς φεύγει φιλέοντα, κ) ὐ φιλέοντα διώκει. Puella fugit amantem, & non amantem ſectatur. 3. Ἡ παῖς κινεῖ τ λίθον ἀπὸ τ γραμμῆς. Puella movet lapidem à linea. 4. Τῷ ἔρωτι πολλάκις τὰ μὴ καλὰ καλὰ πέφανται. Amori ſæpe ea, quæ non ſunt pulchra, pulchra videntur. 5. Ὁ Δαμοίτας τάδ' ἄειδε, ſcil. ἔπεα. Damœtas talia cecinit, ſcil. carmina.

XXII.

Δ. Εἶδήν ναι τ Πανα τὸ ποίμνιον αὐτὸ ἴζαλλε
Κ' ὲ μ' ἴλαθ', ὲ τ ἐμὸν τ ἔνα γλυκὺν, ὦ ποδάρημε
Εἰς τέλ(θ)· αὐτὰρ ὁ χαίτης ὁ Τίλιμος ἐχθὺ ἀγορεύων,
Ἐχθρὸς φέρει ποτὶ οἶκον, ὅπως τεκέεσσι φυλάξῃ.
Ἀλλὰ κ) αὐτὸς ἰὼν κνίσδων πάλιν ὲ ποδάρημε,
Ἀλλ' ἄλλαν τινὰ φαμὶ γυναῖκ' ἔχειν, αἰὲ δ' ἴοισα
Ζαλοῖ μ', ὦ Πανες, κ) τάκεται· ἐκ δὲ θαλάσσας
Οἰσρεῖ παπτάνοισα ποτ' ἄντρα τε κ) ποτὶ ποίμνας.

Metaphrasis.

D. *Vidi per Pana Ovium gregem cùm peteret*
Et me non latuit, non per meum unicum dulcem,
quo video (vaticinans,
Ad finem usque vitæ: at Vates Telemus inimica
Inimica referat domum, ut filiis asserat.
At enim ipse quoque vellicans vicissim (eam) non
aspicio, (ipsa vero audiens
Sed aliam quandam dico mulierem me habere:
Invidet mihi, ô Apollo, & tabescit, atque è mari
Insana prosilit prospectans in antra & greges ovi-
um.

Dorismi.

1. ς Ἀνίκ'. XXI, 4. 2. Κ'ὲ pro καὶ ἐ. Quia ex καὶ sequente ε contractio fit in ε. 3. Ποθόρημι, Dor. pro προσόρημι Poëtico; quod fit è communi προσορόω, ῶ, aspicio. I, 2. 4. Ποτί. I, 2. 5. Τεκέεσσι Poët. pro τέκεσι, à τέκος, εος, τὸ, filius. 6. Κνίσδων Dor. pro κνίζων, particip. præs. verbi κνίζω, vellico. I, 1. 7. Ποθόρημι. 3. 8. Ἄλλαν Dor. pro ἄλλην, acc. sing. ab ἄλλη, alia, ab ἄλλος, alius. I, 3. 9. Φαμὶ Dor. pro φημί. ibid. 10. Ἔχεν Dor. pro ἔχειν, infinit.

finit. ab ἔχω, habeo. X, 3. 11. Ἀ pro ἡ. I, 3. 12. Ἀΐοισα Dor. pro ἀΐσσα ab ἀΐω, audio, sentio, spiro. 13. Ζαλοῖ Dor. pro ζηλοῖ à ζηλόω, ῶ, æmulor, invideo. 14. Τάκεται Dor. pro τήκεται, 3 sing. indicativ. præs. verbi τήκομαι, tabesco, liquesco: à τήκω, liquefacio. 15. Θαλάσσης pro θαλάσσης, g. s. à θάλασσα, ἡ, mare. I, 3. 16. Παπταίνοισα Dor. pro παπταίνουσα, particip. præs. fœmininum, à παπταίνω, intueor, aspicio, prospecto. II, 1. XV, 3. 17. Ἰοτ' pro ποτὶ. I, 2.

Phrases.

1. Ἡ παῖς ἔβαλλε τὸ πῖωιον. Puella petebat gregem. 2. Τῦτο μ' ὐ λαν-θάνει Hoc me non latet. 3. Περσορᾶν εἰς τέλ@. Videre ad finem vitæ. 4. Μάντις ὁ Τήλεμος ἐχθρὰ ἀγορεύ-ει. Vates ille Telemus inimica vaticinatur. 5. Ὁ ἀγορεύων ἐχθρὰ, ἐχθρὰ πρὸς οἶκον φέρει, κ᾽ τέκεσι φύλασσι. Qui inimica vaticinatur, inimica domum

rat, & filiis asservet. 6. Ἡ παὶς ζηλοῖ κ᾽ πήκεται. Puella invidet & tabescit. 7. Ἡ παὶς ἐκ τ᾽ θαλάσσης οἰσρεῖ. Puella ex mari profilit insana. 8. Γαπσλαίνειν πρὸς ἄντρα κ᾽ πόιμνας. Prospectare in antra & greges ovium. Ἡ παὶς παπσλαίνει πρὸς ἄντρα κ᾽ πόιμνας. Puella prospectat in antra & greges ovium.

XXIII.

Σῖγα δ᾽ ὑλακτεῖν νιν κ᾽ τᾷ κυνί᾽ κ᾽ γὰ ὄκ᾽ ἤρη
Αὐτᾶς, ἐπυζάτο πορ᾽ ἰχία ῥύγχος ἔχοισα.
Ταῦτα δ᾽ ἴσως ἐσορῶσα ποιεῦντά μο πολλάκι, πεμψῖ
Ἄγελον. αὐτὰρ ἐγὼ κλαξᾶ θύρας, ἐς τε κ᾽ ὀμίχη
Αὐτά μοι ζορίσειν καλὰ δέμνια τᾶς δ᾽ ὀπὶ νάσω.
Καὶ γὰ θέλω ἐσ᾽ εἴδος ἔχω κακόν, ὥς με λίγωπι.
Ἦ γὰ ωρὰν ἐς πόντον ἐσίβλετον᾽ (ἦς δὲ γαλάνα)
Καὶ καλὰ μ᾽ τὰ γλύκια, καλὰ δ᾽ ἐμὶν, ἃ μία κώμα
(Ὡς παρ᾽ ἐμὶν κέκριται) κατεφάινετ᾽ ἐφ᾽ ᾧ τ᾽ ἰδόντων
Ἀσυκοτέσαν αὐγὰν παρίας ὑπέρανθ᾽ λίθοιο.

Metaphrasis.

Placidè autem allatrare eam & canem jussi: *etenim quando amabam*
Ipsam, gannitabat ad femora rostrum habens.
Hæc autem fortè inspiciens facientem me sæpius, mittet

Nun-

Nuntium; at ego fores occludam, donec juraverit
Seipſam mihi ſtraturam pulchrum lectum hâc in
inſula.
Neque enim formam habeo turpem, ut de me dicunt,
Nuper enim in mare inſpiciebam, (erat autem
tranquillitas) (unica pupilla,
Et pulchra quidem barba, pulchra autem mihi
ut meum fert judicium, videbatur: dentium autem
Candidiorem nitorem Pario referebat marmore.

Doriſmi.

1. Νιν. III, 13. 2. Τᾶ Dor. pro τῇ. dativ. ſing. articul. præpoſitiv. fœm. ἡ. I, 3. 3. Ὅκ' vel ὅκα Dor. pro ὅτε. VIII, 1. 4. Αὐτᾶς Dor. pro αὐτῆς. I, 3. g. ſ. pronom. fœmin. αὐτὴ, ipſa, ab αὐτὸς, ipſe. 5. Ἰοτ' vel ποτί. I, 2. 6. Ἔχοισα Dor. pro ἔχουσα. II, 1. particip. præſ. fœm. verb. ἔχω, habeo. XV, 3. 7. Ἐσφᾶτα Poët. pro εἰσφᾶσα, particip. præſ. act. fœm. contractum, verb. εἰσφάω, ῶ. 8. Ποιεῖτα Dor. pro ποιοῦντα, II, 9. acc. ſing. particip. præſ. act. maſc. verb. ποιέω, facio. 9. Πεμψεῖ Dor. pro πέμψει. 3

sing. fut. 1. act. verbi πέμπω, mitto. II, 5. 10. Κλαξῶ Dor. pro κλείσω, fut. à κλείω, claudo. II, 5. Ubi in priori syllaba ει in α mutatur. Dores enim α pro ει sæpius ponunt, vel Dores interdum ex ει diphthongo ι elidunt. X, 3. & α pro ε ponunt. III, 2. In posteriori verò ξ pro σ ponitur. Dores enim interdum ξ pro σ ponunt; & ω circumflectunt. II, 5. 11. Ὀμόσσῃ, 3 sing. aor. 1 act. subj. Poët. geminato σ pro ὀμόσῃ à verb. ὄμνυμι, juro. 12. Ῥὺτὰ Dor. pro ἀυτή. I, 3. 13. Τᾶς Dor. pro τῆς. ibid. 14. Νάσω Dor. pro νήσῳ. I, 3. & V, 4. 15. Λέγοντι Dor. pro λέγουσι, 3 sing. indic. verb. λέγω. IX, 22. 16. Ἦς Dor. pro ἦ vel ἰῶ, 3 sing. imperf. verb. εἰμί. 17. Γαλάνα Dor. pro γαλήνη. I, 3. 18. Ἐμίν. I, 5. 19. Καλὰ Dor. pro καλή. I, 3. 20. Ἄ pro ἡ. ibid. 21. Αὐγὰν Dor. pro αὐγήν, accusat. sing. ab αὐγὴ, ῆ, nitor. ibid. 22. Λίθοιο Ion. pro λίθου à λίθος, ου, marmor. IV, 11.

Phrases.

Phraſes.

1. Ἡ κύων σῖγα ὑλακτεῖ. Canis placidè latrat. 2. Δαμοίτας ἤρα τ παιδός. Damœtas amabat puellam. 3. Ἡ παῖς τὸ ῥύγχος ἔχει πρὸς ἰσχία. Puella roſtrum habet ad femora. 4. Δαμοίτας ταῦτα ποιεῖ. Damœtas hæc facit. 5. Ἡ παὶς Δαμοίταν ταῦτα ποιοῦντα εἰσορᾷ. Puella Damœtam hæc facientem inſpicit. 6. Ἡ παῖς πρὸς Δαμοίταν τ ἄγγελον πέμπει. Puer ad Damœtam nuntium mittit. 7. Δαμοίτας ὁ βυκόλος κλείει τὰς θύρας. Damœtas claudit vel occludit fores. 8. Ἡ παῖς στορεῖ τὰ καλὰ δέμνια. Puella ſternit pulchrum lectum. 9. Ὁ βυκόλ☉ κακὸν ἔχει εἶδος. Bubulcus eſt turpi formâ, vel deformis. Δαμοίτας οὐκ ἔχει κακὸν εἶδος. Damœtas non eſt deformis, &c. 10. Δαμοίτας εἰσβλέπει εἰς τ πόντον. Damœtas inſpicit in mare. 11. Τὸ γένειον καλαφαίνει καλόν. Barba apparet eſſe pulchra. 12. Τὸ ὕδωρ τ θαλάσσης ἐστὶν ὀδύνηρον ἁγνοῖς πλείοις ἢ κα-

λοτέροις

κοτέρην ὑποφαίνει. Aqua dentium nitorem Pario marmore refert candidiorem.

XXIV.

Ὡς μὲ βασκανθῶ ἦ, τρὶς εἰς ἐμὸν ἔγλυσα κόλπον,
Ταῦτα γὰρ ἡ γραῖα μι Κοτυττάριδος ἐξεδίδαξεν,
Ἃ πρὶν ἀμώντεσσι παρ' ἱπποκόωντι ποτ' αὔλει.
Τὼς εἰποῦσ', ὁ Δάφνιν ὁ Δαμοίτας ἐφίλασσε.
Χ' ὁ μὲν τὴν σύριγγ', ὁ δ' ἦ τὴν καλὸν αὐλὸν ἔδωκεν.
Αὔλει Δαμοίτας, σύριζε δ' Δάφνις ὁ βώτας.
Ὠρχοῦντ' ἐν μαλακᾷ τε πέριες αὐτίκα ποίᾳ,
Νίκα μὲν οὐδ' ἄν.Θ', ἀνάσσατοι δ' ἐγγύοντο.

Metaphrasis.

At ne fascinarer, ter in meum desnui sinum,
Hæc enim vetula me Cotyttaris edocuit,
Quæ nuper metentibus apud Hippocoontem canebat.
Hæc cùm dixisset, Daphnim Damœtas osculatus est: (*chram tibiam dedit.*
Et ille quidem huic fistulam, hic autem illi pul-
Tibiâ canebat Damœtas, fistulâ autem canebat
Daphnis bubulcus.
Saltabant in molli vitulæ statim gramine,
Neuter tamen vicit, sed invicti fuerunt.

Dorismi.

1. c. A Dor. pro ἡ. I. 3. 2. Παρὰ VI. 1. 3. Ἀμάντεσσι Poët. pro

pro ἀμῶσι, dativ. pluralis particip. act. præſ. temp. verb. ἀμάω, meto. 4. Ποσαύλει Dor. pro προσαύλει, 3 ſing. imperf. verbi προσαυλέω I, 1, 3. 5. Τόω᾽ pro τόσα, geminat. σ Poët. acc. pl. n. g. à τόσον. 6. Ἐφίλασσι Dor. pro ἐφίλησι, 3 ſing. aor. 1 activ. verb. φιλέω. I, 3. 7. Χ᾽ὠ. VIII, 8. 8. Ἄυλει Dor. pro αὐλεῖ, 3 perſ. ſing. imperf. mod. indic. verb. ἀυλέω, ῶ. 9. Σύεισδε Ion. & Dor. pro ἐσύειζε, à συείζω. I, 1. Iones & Poëtæ interdum ex omnibus præteritis abjiciunt augm. 10. Βώλας Dor. pro βώτης, ου, ὁ, bubulcus: à βοῦς, bos. 11. Ὤρχηντ᾽ vel ὠρχήσαντο Dor. pro ὠρχοῦντο, 3 plur. imperf. verb. ὀρχέομαι, ſalto. II. 9. 12. Μαλακᾷ Dor. pro μαλακῇ, I, 3. dat. ſing. fœm. à μαλακὴ, ἡ, mollis: à μαλακὸς, mollis. 13. Ταί. I, 4. 14. Νίκᾳ Ion. & Poët. pro ἐνίκα, 3 perſ. ſing. imperf. mod. indic. verb. νικάω, ῶ, vinco. 15. Μὰν Dor. pro μήν. III, 2.

Phraſes.

Phraſes.

1. Δαμοίτας μὴ βασκανθῇ, τρὶς εἰς ἑαυτὸν ἔπτυσε κόλπον. Damœtas ne faſcinaretur, ter in ſuum deſpuit ſinum. 2. Τοῦτο τὸ Δαμοίτᾳ ἡ γραῖα Κοτυττὼ ἐξεδίδαξε. Damœtam hoc vetula Cotyttaris edocuit. 3. Ἡ γραῖα Κοτυττὼ ἀμῶσι παρ' ἱπποκόωντι θερισταῖς, vel Dor. ποταῖς. Vetula Cotyttaris meſſoribus apud Hippocoontem canebat. 4. Δαμοίτας Δάφνιδι σύριγγ' ἔδωκε. Damœtas Daphnidi dedit fiſtulam. 5. Ὁ Δάφνις τῷ Δαμοίτᾳ καλὸν ἔδωκεν αὐλόν. Daphnis Damœtæ tibiam pulchram dedit. 6. Αἱ πόρτες ἐν μαλακῇ ὀρχεῦνται πόᾳ. Vitulæ in molli ſaltant gramine.

NO-

ΝΟΜΕΥΣ Ἢ ΒΟΥΚΟΛΟΙ.

Εἰδύλλιον θ'.

ΔΑΦΝΙΣ ΚΑΙ ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

PASTOR Sive Bucolici.

Idyllium ix.

DAPHNIS ET MENALCAS.

XXV.

Βυκολιάσδεο Δάφνι· τὺ δ' ὠδᾶς ἄρχο πρᾶτος,
Ὠδᾶς ἄρχο πρᾶτος, ἰεψάσθω δὲ Μενάλκας,
Μόσχως βάσαν ἰόντες ὑπὸ στιβάδι δὲ ταῦροι·
Χὠ μὲν ἁμᾶ βόσκοιντο, κὴ ἐν φύλλοισι πλανᾶντο,
Μηδὲν ἀπραγμονέοντες. ἐμὶν δὲ τὺ βυκολιάσδευ
Ἐμπόθεν· ἄλλαθεν δὲ γ' ἀμοιβαῖος τὸ Μενάλκας.

Metaphraſis.

Cane bucolicum carmen, ô Daphni: Et tu cantum incipe primus,
Cantum incipe primus, deinde ſequatur Menalcas,
Vitulos vaccis ſubmittentes, & non fœtis tauros:
Atque illi ſimul paſcantur, & in foliis errent,
Armentum non negligentes. Mihi autem tu canta
Ex altera parte: Ex altera verò reſpondeat Menalcas.

Do-

Doriſmi & aliæ Dialect.

1. Βουκολιάσδω Dor. & Ion. pro βυκολιάζω, cane, ubi Dor. pro ζ, σδ, & Ion. ω pro υ ponitur. I, 1. 9. imper. præſ. med. verb. βυκολιάζω, & Dor. βυκολιάσδω, bucolicum carmen cano: à βῦς, bos, & κόλον, υ, τὸ, cibus. 2. Ἰὺ Dor. pro οὐ. I, 10. 3. ᾠδᾶς Dor. pro ᾠδῆς. I, 3. g. ſ. ab ᾠδή, ἡ, cantus, per craſin pro ἀοιδή, ἡ, idem, à perf. med. ἧοιδα, verb. ἀείδω, cano. 4. Ἄρχεο Ion. pro ἄρχου, εο pro ου polito. I, 9. incipe, imper. præſ. med. verb. ἄρχομαι, incipio, impero, &c. ab ἀρχή, ἡ, principium, initium, imperium. 5. Πρῶτος Dor. pro πρῶτος, primus: à πρό. Dores ſæpe α ponunt pro ω. 6. Μόχως Dor. pro μόχους. V, 4. acc. plur. à μόχλος, ὁ, ἡ, vitulus. 7. Βωσὶ Dor. pro βουσίν. ibid. d. plur. à βῦς, ὁός, ὁ, ἡ, bos, vacca: quaſi à βόω vel βοῶ, quia inde præcipua homini eſt βόσις. 8. Στείχουσι Dor. pro στείχουσι. Dativis plur.

plur. prim. & ſecund. ſimplic. Dores in fine ι adjiciunt: eſt d. pl. 1 ſimplic. à στεῖρα, ας, ἡ, ſterilis fœmina, fœm. gen. à στεῖρος, ὁ, ſterilis: à στερέω, privo. 9. Ταύρως, Dor. pro ταύρους. V, 4. accuſ. pl. à ταῦρος, υ, ὁ, taurus: q. à τάω, & ἐυρὺς, quòd cornua latè extendat. 10. Χοῖ Poët. pro χοὶ. 11. Ἀμᾶ Dor. pro ἅμα, ſimul, unà. Apud Dores nonnunquam paroxytona fiunt circumflexa. 12. Φύλλοισι Ion. pro φύλλοις. IV, 13. d. pl. à φύλλον, υ, τὸ, folium, frons, dis. q. à φύω, naſcor. 13. Ἀπμαγελεῦντες Dor. pro ἀπμαγελῶντες. II, 9. particip. præſ. act. nom. plur. ab ἀπμᾶν, contemnere, negligere, &c. & ἀγέλην, gregem, armentum, ab ἀγέλη, ἡ, grex, armentum. 14. Ἐμὶν Dor. pro ἐμοί. I, 5. 15. Τύ. 2. 16. Βυκολιάσδευ Dor. pro βυκολιάζυ, ubi Dor. ζ in σδ, & υ in ευ vertitur. I, 1. II, 9. 17. Ἔμποθεν Dor. pro ἔμπροσθεν, coram, in conſpectu, &c. ab ἐν & πρὸ, ante. 18. Ἄλλωθεν

Poët. pro ἄλλοθεν; ubi pro ο per ectasin ω ponitur: Fit ab ἄλλος, alius.

Phrases.

1. Δάφνις ὁ βυκόλος βυκολιάζει, vel Dor. βυκολιάσδει. Daphnis bubulcus bucolicum canit carmen. 2. Δάφνις ὁ βυκόλος τῆς ᾠδῆς ἦρξατο πρῶτος. Daphnis bubulcus primus incepit cantum, seu canere. 3. Ταυρίνας μόσχας βοσί. Submittere vitulos vaccis. Ταυρίνας ταύρους στείραις βοσί. Submittere tauros non fœtis vaccis. Δάφνις καὶ Μενάλκας βυκόλοι τὰς μόσχας ταῖς βοσὶ ὑφίεσι. Daphnis & Menalcas bubulci vitulos submittunt vaccis. 4. Βόσκεσθαι καὶ πλανᾶσθαι ἅμα. Pasci & errare simul. Οἱ μόσχοι καὶ αἱ βόες ἅμα βόσκονται καὶ πλανῶνται. Vituli & vaccæ simul pascuntur & errant. Οἱ ταῦροι ἅμα ταῖς στείραις βοσὶν ἐν φύλλοις πλανῶνται. Tauri cum vaccis non fœtis in foliis simul errant. 5. Οἱ μόσχοι ἐν φύλλοις ἀπαμελοῦντες πλανῶνται. Vituli armentum negligentes in foliis errant. 6. Δάφνις βυκολιάζει ἔμπρο-

σθεν·

δεν· Μενάλκας δ' ἄλλοθεν ἀποκείνεται.
Daphnis ex altera parte canit bucolicum carmen; Menalcas verò ex altera respondet.

XXVI.

Δ. Ἁδὺ μὰν, ἁ μόχος χαρύεται, ἁδὺ δὲ χἁ βῶς,
Ἁδὺ δὲ χἀ σύριγξ, χἠ βωκόλος· ἁδὺ δὲ κἠγών.
Ἐντὶ δέ μοι παρ' ὕδωρ ψυχρὸν στιβὰς· ἐν δὲ νέναστι
Ἀσυκᾶν ἐκ δαμαλᾶν κάλα δέρματα, τάς μοι ἀπάσας
Λὶψ κόμαρον τρογῆσας ὀπὸ σκοπᾶς ἐπάξει.
Τῶ δὲ θέρευς φρυγόντος ἐγὼ τοᾶτον μελεδαίνω,
Ὅσσον ἐμᾶν τι πατρὸς μύθων κἠ ματρὸς ἀκούειν.
Οὕτω Δάφνις ἄεισεν ἐμίν. ὕπο δὲ Μενάλκας.

Metaphraſis.

D. Dulcè mugit vitulus, dulcè & bos,
Dulcè etiam fiſtula & bubulcus: dulcè & ego.
Eſt autem mihi ad aquam gelidam thorus: in
eo ſtratæ ſunt
Albis ex buculis pulchræ pelles quas mihi omnes
Africus arbutum rodentes à ſpecula dejecit.
Æſtatem autem torrentem tantùm ego curo,
Quantùm qui amat patris monitiones & matris
audire.
Sic Daphnis cantavit mihi. Sic autem Menalcas.

Doriſmi, &c.

1. ς Ἁδὺ Dor. pro ἡδύ. I, 3. adjectiv. neutr. adverb. ſumptum,

ptum, ab ἡδὺς, ὁ, dulcis, ſuavis: ab ἥδω, delecto, vel ἀδῶ, placeo. 2. Ἀ Dor. pro ἡ. I, 3. 3. Γαρύεσθαι Dor. pro γηρύεσθαι, ibid. 3 ſing ind. præſ. verb. γηρύομαι, loquor, ſono; item mugio: à γῆρυς ος, ἡ, vox. 4. Χ'ἀ pro χὴ ἡ. V, 6. XIV, 8. 5. Βῶς Dor. pro βῆς. V, 4. XXV, 7. 6. Χ'ὦ. VIII, 8. 7. Βωκόλος Dor. pro βυκόλος. X, 12. 8. Κ'ηγὼν Dor. pro χὴ ἐγώ. V, 6. Sæpe Dores ν in fine addunt, ut hîc. 9. Ἐνὶ Dor. pro ἔξι, ubi Dor. σ in ν mutatur. 10. Νένασαν Dor. pro νένηκαν. I, 3. 3 ſing. perf. paſſ. ind. verbi νάω, fluo, ſcaturio, &c. 11. Λευκᾶν Dor. pro λευκῶν. XXV, 5. g. p. 2 ſimplic. à λευκὴ, ἡ, alba, à λευκὸς, ὁ, albus. 12. Δαμαλᾶν, g. pl. Dor. 2. ſimplic. à δαμάλη, ἡ, Dor. pro δάμαλις, ἡ, juvenca, a δαμάω, domo, quòd dometur ad laborem. 13. Τρωγοῖσας Dor. pro τρωγούσας. XV, 3. acc. plur. fœm. gen. particip. præſ. verb. τρώγω, rodo, comedo. Dores corripiunt accuſativos plu-

plurales in ας longum definentes, & tonum mutant, ut hîc. 14. Τῶ Dor. pro τῷ. V, 4. g. f. neutr. gen. artic. præpositivi. 15. Θέρευς Dor. pro θέρους. II, 9. contract. ex θέρεος, g. f. 1. contract. à θέρος, τὸ, æstas, messis: à θέρω, ferveo, quòd calida ejus temperies maximè ferveat. 16. Τόσσον Poët. pro τόσον, à τόσος, tantus. 17. Ὄσσον Poët. pro ὅσον geminato σ, ab ὅσος, quantus. 18. Μάθης Dor. pro μαθῆς. I, 3. g f. 5 simplic. à μήτηρ, ἡ, mater. III, 14. 19. Ἄεισον Poët. pro ἆσον, 3 sing. aor. 1. act. verb. Poëtici ἀείδω pro ᾄδω, cano. 20. Ἐμὶν Dor. pro ἐμοί. I, 5.

Phrases.

1. Ἡ μόσχος ἡδὺ γηρύεται. Vitulus dulcè mugit. Ἡ σύριγξ ἡδὺ γηρύεται. Fistula dulcè sonat. Ὁ βυκόλος ἡδὺ γηρύεται. Bubulcus dulcè vel suavitèr canit. 2. Ἡ στιβὰς, ἡ παρὰ τὸ ψυχεῖν ὕδωρ. Thorus ad vel juxta

aquam gelidam ſitus. 3. Ἐν τῇ τῆ βυκόλῳ ςιβάδι νένηϛαι τὰ δέρματα. In thoro bubulci pelles ſunt ſtratæ. Τὰ δέρματα τὰ ἐκ τῶν δαμαλῶν vel ἐκ τῆ δαμαλίδων. Pelles ex buculis. Pelles bubulinæ. 4. Τινάϛειν τι. Concutere vel dejicere aliquid. Ὁ Λὶψ τὰς δαμάλας, τὰς τὸν κόμαρον τρω γώσας ἀπὸ τῆς σκοπᾶς ἐτίναξε Africus buculas arbutum rodentes à ſpecula dejecit. 5. Μελεδαίνειν τινός. Curare aliquid. Rationem habere alicujus rei. Δάφνις ὁ βυκόλος μηδὲν μελεδαίνει τῆ ὥρεος Daphnis bubulcus nihil curat æſtatem. 6. Ἀκούειν τι τῆ μύθων. Audire aliquid verborum, vel admonitionum. Audire aliqua verba, vel aliquas admonitiones. Οὐδεὶς ἀκούειν ἐρᾷ τὲς πατρὸς ἢ μητρὸς μύθες. Nullus amat patris vel matris audire admonitiones.

XXVII.

Μ. Αἴτνα μᾶτερ ἐμὲ, κἀγὼ καλὸν ἄντρον ἐνοικῶ
Κοίλαις ἐν πέτραισιν· ἔχω δέ τοι ὅσσ' ἐν ὀνείρῳ
Φαίνονται, πολλὰς ὄϊς, πολλὰς δὲ χιμαίρας.
Ὧν μοι πρὸς κεφαλᾶ κὴ παρ' πόδσι κῶεα κεῖνται.
Ἐν πυρὶ δὲ δρυΐνῳ χρεία ζέει. ἐν πυρὶ δ' αὖται
Φάρμακοι χειμαίνοντος· ἔχω δέ τοι ὧδ' ὅσον ἄρκυν
Χείματος, ἢ νασσὶς καρύσσει ἀμύλῳ παρόντος·
Τοῖς μὲν ἐπιπλατίγησα, κὴ αὐτίκα δῶρον ἔδωκα
Δαφνίδι· μὲν κορύναν, τὰν μοι πατρὸς ἔτρεφεν ἀγρὸς
Αὐτερεᾶ, τὰν κἀν ἄνεμος μωμήσατο τέκτων·
Τήνῳ δὲ σρόμβῳ καλὸν ὄσρακον ἢ κρέας ἀντὶς
Σιτάδην, πέτραισιν ἐν Ἰκαρίαισι δικεύσας,
Πέντε τεμὼν πεντ' ἔσιν. ὁδ' ἐγκαταλήσατο κόχλα.
Βουκολικαὶ Μῶσαι μάλα χαίρετε, φαίνετε δ' ἀδάν.
Τὰν ποκ' ἐγὼ τήνοισι παρῶν ἄεισα νομεῦσι·
Μηκέτ' ὄϊς γλώσσας ἄκεσις ὀλοᾶς δόνα φύσης.
Τίτιξ μὲν τέττιγα φίλος, μύρμακι δὲ μύρμαξ,
Ἴρηκας δ' ἴρηξιν· ἐμὶν δ' ἃ Μῶσα κὴ ᾠδά.
Τᾶς μοι πᾶς εἴη πλέος ὁ δόμος· ὅτι γὰρ ὕπνος,
Οὔτ' ἄρ' ἐξαπίνας γλυκιώτερος, ὅτε μελίσαις
Ἄνδρα, ὅσσον ἐμὶν Μῶσαι φίλαι· ἐς γὰρ ὀρῶσαι
Γαθεῦσιν, τὸς ὅτι ποτὼ ἁλήσατο Κίρκα.

Metaphrasis.

M. *Ætna mater mea, & ego pulchrum antrum inhabito (somnio*
Concavis in petris: possideo verò, quotquot in
Apparent, multas quidem oves, multas autem capellas,
Quarum mihi ad caput & ad pedes pelles jacent.

In igne verò querno exta bulliunt: in igne autem aridæ (*curo*
Fagi hyberno tempore: itaque ne tantillùm quidem
Hyemem, vel quantùm edentulus nuces pulte appo-
His quidem applausi, & statim donum dedi, (*sitâ.*
Daphnidi quidem clavam, quam mihi patris aluit
ager (*reprehendisset:*
Sponte suâ natam, quam ne faber quidem fortasse
Alteri verò conchæ pulchram testam, cujus carnem
Comederam petris in Icariis cùm observâssem, (*ipse*
Quinque in partes dividens quinque, qui aderant.
Ille verò insonuit testâ:
Bucolicæ Musæ multùm salvete: ostendite autem car-
Quod olim ego præsens illis cecini pastoribus. (*men,*
Non ampliùs in linguæ summitate pustulam pro-
duxeris. (*formica,*
Cicada quidem cicadæ amica, formicæ autem
Accipitres autem accipitribus: mihi autem Mu-
sa & cantus. (*enim somnus,*
Quâ, utinam, mihi omnis sit plena domus: neque
Neque ver subitum dulcius, neque apibus
Flores, quantùm mihi musæ charæ sunt: quos
enim aspicientes
Gaudent, eos suâ potione non læsit Circe.

Dorismi, &c.

1. Μᾶτες Dor. pro μῆτες. I, 3. voc. sing. à μήτης. III, 14.
2. Ἐμὰ Dor. pro ἐμή. I, 3. v. f. fœm. pronom. possess. ἐμός, meus. 3. Κ'ηχὼ Dor.

Dor. pro χὴ ἐγώ. V, 6. 4. Πέτραν Dor. pro πέτρας, d. pl. à πέτρα, ας, ἡ. petra. XXV, 8. 5. Τοι hîc expletivè ac ornatûs tantùm gratiâ additur. Eſt particula, quæ adverbiis & conjunctionibus annectitur. 6. ὄω' pro ὅσα Poët. pro ὅσα, nom. plur. neutr. gener. ab ὅσον. XXVI, 17. 7. Κεφαλᾷ Dor. pro κεφαλῇ. I, 3. d. ſ. à κεφαλὴ, ἡ, caput. q. κεφαὴ, quòd ἐν αὐτῇ κεῖται τὰ φάη, quòd in capite ſita ſint lumina ſeu oculi: eſt enim caput quaſi ſpecula corporis, oculi verò ſpeculatores. 8. Παφ' Poët. per Apocop. pro παρά. 9. Ἀμύλοιο Ion. pro ἀμύλου. IV, 11. g. ſ. ab ἄμυλον, τὸ, amylum, item puls. 10. Κορύναν Dor. pro κορύνην. I, 3. acc. ſing. à κορύνη, ἡ, clava. 11. Τὰν pro τὴν. I, 3. acc. ſing. artic. præpoſ. fœm. pro ἣν, acc. ſing. artic. poſtpoſitiv. fœm. Sæpe artic. præpoſitivus pro articulo poſtpoſitiv. ponitur. 12. Αὐτοφυᾶ Dor. pro αὐτοφυῆ. I, 3. acc. ſing. 1 contract. ab αὐτοφυὴς, ἑος, ὁ, ἡ, ſuâ ſponte

ſponte natus vel nata: Ex αὐτὸς & φύω, gigno, naſcor. 13. Τὰν quam. 11. 14. Μωμάσατο Ion. & Dor. pro ἐμωμήσατο, ubi ab initio Ion. augm. ε abjicitur, & in antepenultima Dor. η in α mutatur. Eſt 3 ſing. aor. 1 med. verb. μωμέομαι, vitupero, reprehendo: à μῶμος, ὁ, dedecus. 15. Τήνῳ, dat. ſing. Dor. è Poëtico κείνῳ pro ἐκείνῳ, ab ἐκεῖνος. II, 7. 16. Στρόμβῳ Dor. pro στρόμβῃ. VI, 4. g. ſ. à στρόμβος, ου, ὁ, trochus, concha, item turbo: à στρέφω, torqueo. Them. στρέφω, verto. 17. Σιτάδην Ion. & Dor. pro ἐσιτήθην, comedi, 1 ſing. aor. 1. paſſ. verb. σιτέω, alo, paſco, &c. I, 3. XXIX, 1. 18. Πίτναισιν. 4. 19. Ἰκαρείαισι Dor. pro ἰκαρίαις. XXV, 8. dat. pl. fœm. ab ἰκάρια, ἡ, ab ἰκάριος, Icarius: ab Ἴκαρος, ου, ὁ, Icarus Dædali filius. 20. Βωκολικαὶ Dor. pro βουκολικαὶ, nom. plur. 2. ſimpl. à βουκολική, bucolica, paſtoralis, à βουκολικὸς, ὁ, bucolicus, à βουκόλος, paſtor, bubulcus. VI, 4.

21. Μῶ-

21. Μῶσαι Dor. pro μοῦσαι. ibid. nom. pl. à μῶσα, ἡ, muſa, q. à μάω, inquiro, &c. vel q. ὁμοίαι ἴσαι quòd novem Muſæ ſibi invicem ſimiles ſint, quales decet eſſe ſorores: vel q. ὁμοῦ ἴσαι, quòd ſcientiarum & artium ſit quædam cognatio. 22. Ὠδὰν Dor. pro ᾠδήν, acc. ſing. ab ᾠδή, ἡ. XXV, 3. 23. Τὰν Dor. pro τὴν, quam. 11. 24. Ποκ' pro ποκὰ Dor. pro ποτί. XI, 1. 25. Τήνοισι Dor. & Ion. pro ἐκείνοις, d. pl. ab ἐκεῖνος. II, 7. IV, 13. 26. Ἄεισα Poët. & Ion. pro ᾖσα, aor. 1. act. verb. Poët. ἀείδω, cano. 27. Γλώσσας Dor. pro γλώσσης. I, 3. g. ſ. ab ἡ γλῶσσα, lingua, ſermo. 28. Ἐμὶν Dor. pro ἐμοί. I, 5. 29. Ἁ μῶσα Dor. pro ἡ μοῦσα. I, 3. V, 4. 30. ᾠδὰ Dor. pro ᾠδή. XXV, 3. 31. Τᾶς Dor. pro τῆς. I, 3. g. ſ. art. præpoſ. fœm. pro pronom. relativ. ſumpt. 32. Πλεῖϑ Poëtic. pro πλέϑ, ος, ον, plenus. 33. Ἐξαπίνας Dor. pro Poët. ἐξαπίνης, ἡ mutato in α, pro vulgari ἐξαίφνης, ſubitò, ex im-

pro-

proviſo. 34. Ὄσσον ἐμὶν μῶσαι, pro ὅσον ἐμοὶ μῦσαι. XXVI, 17. I, 5. V, 4. 35. Γαθεῦσιν Dor. pro γηθῶσι, gaudent, ubi in antepenult. α pro η. I, 3. in penult. verò ευ pro υ, II, 9. ponitur. Eſt 3 ſing. indic. præſ. verb. γηθέω, gaudeo, lætor: à γάω, lætor. 36. Τὼς Dor. pro τὺς. V, 4. & 5. 37. Δαλήσατο Ion. & Dor. pro ἐδηλήσατο, ubi Ion. augm. negligitur, in quarta verò ſyllab. α Dor. pro η ponitur. Eſt 3 ſing. aor. 1. med. verb. δηλέω. Fut. ήσω, lædo. 38. Κίρκα Dor. pro Κίρκη, ἡ, Circe, nomen fagæ. I, 3.

Phraſes.

1. Ἐνοικεῖν τὸ ἄντρον. Inhabitare antrum. Habitare in antro. Ἐνοικεῖν ἐν ταῖς πέτραις. Habitare in petris. Τὸ ἄντρον τὸ ἐν ταῖς πέτραις. Antrum in rupibus, vel inter rupes vel ſuper ſaxis ſitum. Μενάλκας ὁ βυκόλος ἐνοικεῖ τὸ ἄντρον τὸ ἐν ταῖς πέτραις κείμενον. Menalcas bubulcus inhabitat antrum

trum ſuper ſaxis ſitum. 2. Αἱ ὄϊς τῷ βυκόλῳ ἐν ὀνείρῳ φαίνονται. Oves bubulco apparent in ſomnio. 3. Ἔχειν ὄϊς καὶ χιμαίρας. Habere vel poſſidere oves & capras. Μενάλκας ἔχει πολλὰς ὄϊς καὶ πολλὰς χιμαίρας. Menalcas poſſidet multas oves, multaſque capras. Nota. Χιμαίρα primò ſignificat Chimæram monſtroſam quandam beſtiam, deinde capram ſeu capellam hyeme natam: Them. χεῖμα, hyems. 4. Τὰ τῶν ὄϊων καὶ χιμαίρων κώεα τῷ βυκόλῳ ὡς πρὸς κεφαλὴν καὶ παρὰ ποσὶ κεῖνται. Ovium caprarumque pelles bubulco ad caput, & ad pedes jacent. 5. Τὰ σπλάγχνα ζεῖ ἐν πυρί. Exta bulliunt in vel ſuper igne. Αἱ αὖαι φάγοι ἐν τῷ πυρὶ φλέγονται. Aridæ fagi ardent in igne. Βυκόλου χειμαίνοντος αἱ αὖαι φάγοι ἐν πυρὶ φλέγονται. Bubulco hybernante aridæ fagi ardent in igne. 6. Ἔχειν ὤραν τινός. Habere alicujus rei curam. Curare aliquam rem. Μενάλκας ὁ βυκόλος οὐκ ἔχει ὤραν τοῦ χείματος. Menalcas bubulcus nihil

curat hyemem. 7. Νωδὸς ἀμύλως παρὰ τὸ οὐκ ἔχει ἄλεσον κριθάων. Edentulus pulte appositâ non curat nuces. 8. Ἐπιπλατάζειν τινί. Applaudere alicui. Μενάλκας ἐπεπλατάγησι τοῖς μέλεσι. Menalcas applausit carminibus. 9. Δεδόναι τινὶ δῶρον. Dare alicui donum. Μενάλκας Δάφνιδι δῶρον ἔδωκε κορύνην. Menalcas Daphnidi dono dedit clavam. 10. Τρέφειν τι. Alere aliquid. Ὁ ἀγρὸς ἔτρεφε τὴν αὐτοφυῆ κορύνην. Ager aluit clavam sponte suâ natam. 11. Ὁ τέκτων ἐμωμήσατο τὴν κορύνην. Faber reprehendit seu vituperavit clavam. 12. Μενάλκας Δάφνιδι καλὸν ἔδωκε τῆς κόχλου ὄστρακον. Menalcas Daphnidi dedit pulchram cochleæ testam. 13. Σιτεῖν vel σιτεῖσθαι τὸ κρέας. Edere vel comedere carnem. Μενάλκας ὁ βουκόλος τὸ κρέας τῆς κόχλου ἐσιτήθη. Menalcas bubulcus carnem cochleæ edit. 14. Ὁ βουκόλος δοκεύει ἐν πέτραις τὰς κόχλους. Bubulcus observat cochleas in petris. 15. Ἐγχανάζειν vel ἐγκανάζεσθαι τῇ κόχλῃ. Insonare conchâ.

Ὁ

Ὁ βυκόλος ἐγκαναχήσατο τῷ κόχλῳ, τὸν οἱ Μενάλκας ἔδωκε δῶρον. Bubulcus inſonuit conchâ, quam ipſi Menalcas dedit dono. 16. Φαίνειν καὶ ἄδειν ᾠδήν. Oſtendere & canere carmen. Αἱ μοῦσαι φαίνουσι τὴν ᾠδὴν, τὴν ποτὲ ὁ βυκόλος τοῖς νομεῦσιν ἦσε. Muſæ oſtendunt carmen, quod olim Menalcas cecinit paſtoribus. 17. Φύειν τὴν ἀλοφυγδόνα ἐπὶ γλώσσης. Producere puſtulam in lingua. Ὁ βυκόλος ὀπὶ γλώσσης ἄκρας ἀλοφυγδόνα ἔφυσε. Bubulcus in ſummitate linguæ puſtulam produxit. 18. Ἡ μοῦσα τοῦ βυκόλου φίλα. Muſa Bubulco amica. 19. Ὁ δόμος τῆς μούσης καὶ τῆς ᾠδῆς πλέος. Domus muſâ & carmine plena. 20. Δηλεῖσθαί τινα. Lædere aliquem. Ἡ Κίρκη οὐκ ἐδηλήσατό με τοῦ ποτοῦ. Circe me non læſit potione.

ΚΗΡΙΟΚΛΕΠΤΗΣ.

Εἰδύλλιον ιθ'.

FAVORUM FUR.

Idyllium xix.

XXVIII.

Τὸν κλέπταν ποτ' ἔφατε κακὰ κέντασε μέλισσα
Κηρίον ἐκ σμίλακων συλεύμενον· ἄκρα δ' ἀφᾶν
Δάκτυλα πάντ' ὑπένυξεν, ὁ δ' ἄλγεε, κὴ χερ' ἐφύσα,
Καὶ τὰν γᾶν ἐπάταξε, κὴ ἄλατο, τᾷ δ' Ἀφροδίτᾳ
Δείξεν τὰν ὀδύναν· κὴ μέμφετο, ὅττι γε τυῖδεν
Θηρίον ἐστὶ μέλισσα, κὴ ἀλίκα τραύματα ποιεῖ.
Χ' ἃ μάτηρ γελάσασα, τὺ δ' οὐκ ἴσος ἐσσὶ μελίσσαις;
Χ' ἃ τυῖδες μὰν ἶσαι, τὰ δ' τραύματα ἀλίκα ποιεῖς;

Metaphrasis.

Furem quondam Amorem improba punxit apicula
Faves ex alvearibus deprædantem: ſummos verò manuum (manum ſufflabat,
Digitos omnes perſtrinxit, ille autem dolebat, &
Et terram pulſavit, & exiliit, atque Veneri
Oſtendit dolorem: & querebatur, quod exilis
Beſtiola eſſet apis, & tanta vulnera faceret.

Mater

Mater autem videns, tu autem an non similis es apibus?
Et tu cùm parvus sis, tamen vulnera tanta facis?

Doriſmi.

1. Κλέπταν Dor. pro κλέπτην, acc. ſing. à κλέπτης, ὁ, fur. I, 3. 2. Καχὰ Dor. pro κακὴ, improba: fœm. genus à κακὸς, malus, improbus. ibid. 3. Κέντασι, Ion. Poët. & Dor. pro ἐκέντησι. Iones & Poëtæ hîc augmentum ε abjiciunt. Dores verò η in α mutant. Eſt 3 ſing. aor. 1 act. verb. κεντέω, pungo. 4. Συλάμενον Dor. pro συλήμενον, acc. ſing. partic. præſ. med. συλώμενος, & Dor. α pro ω poſito συλεύμενος, à συλόομαι, ῶμαι, ſpolio, deprædor: vel eſt acc. particip. συλάόμενος, & per Syncop. συλάμενος, à verb. συλεύω, idem. 5. Ἄλγες Dor. pro ἤλγεες, 3 perf. ſing. imperfect. act. mod. indic. incontract. pro contract. ἤλγει, dolebat, ab ἀλγέω, doleo. 6. Χερ' vel χερὶ Dor. pro χειρί. 7. Ἐφύαν Dor. pro ἐφύην,

contract. ex ἐφύσαις, 3 sing. imperfect. à φυσάω, pro quo dicitur etiam φυσάω, flo, sufflo. 8. Τὰν γᾶν Dor. pro τὴν γῆν, acc. sing. ab ἡ γῆ, terra. I, 3. 9. Ἄλατο Dor. pro ἥλατο, 3 pers. sing. aor. 1. med. ab ἅλλομαι, salio, salto. 10. Τᾷ Ἀφροδίτᾳ Dor. pro τῇ Ἀφροδίτῃ, dat. sing. ab ἡ Ἀφροδίτη, Venus. I, 3. 11. Δεῖξεν Ion. & Poët. pro ἔδειξε, ubi Ion. ε augment. negligitur; in fine verò ν Poetic. consona sequente producendæ per appositionem syllabæ gratiâ, additur. Est 3 sing. aor. 1 act. verb. δείκνυμι, ostendo. 12. Τὰν ὀδύναν Dor. pro τὴν ὀδύνην, acc. sing. ab ἡ ὀδύνη, dolor. I, 3. 13. Μέμφετο Ion. & Poët. pro ἐμέμφετο, 3 sing. imperf. med. indic. verbi μέμφομαι, queror, conqueror, &c. 14. Ὅττι Poët. pro ὅτι, geminato τ. 15. Ἐντὶ Dor. pro ἐστί. 16. Ἀλίκα Dor. pro ἡλίκα. I, 3. 17. Κ' ἀ pro κὴ ἡ. Ex κὴ sequente η, crasis fit in α. 18. Μάτηρ Dor. pro μήτηρ. I, 3. 19. Ἐοντ Poët. pro εἰς.

20. Κ' ὡ.

20. Χ' ὦ. VIII, 8. 21. Εἰς Ion. pro ἧς. 22. Ἀλίκα. 16.

Phraſes.

1. Κεντεῖν τινα. Pungere aliquem. Ἡ μέλισσα τ' Ἔρωτα ποτὲ κλέπτην ἐκέντησε. Apicula Cupidinem quondam Furem pupugit. 2. Συλεῖσθαι, συλᾶν vel συλᾶσθαί τι. Deprædari aliquid. Ὁ Ἔρως ποτὲ κλέπτης ἐσυλᾶτο τὸ κηῖον ἐκ σίμβλων. Cupido quondam Fur favos ex alvearibus deprædabatur. 3. Ἡ μέλισσα τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν δάκτυλα ὑπένυξε. Apis extremos manuum digitos perſtrinxit. 4. Ὁ Ἔρως ἐφύσα τὴν χειρά. Cupido ſufflabat manum. 5. Ὁ Ἔρως ἐπάταξε τ' γῆν. Cupido pulſavit terram. Ὁ Ἔρως τ' τῶν χειρῶν ἀδύνην ἔδειξε τῇ Ἀφροδίτῃ. Cupido manuum dolorem, vel manus dolentes oſtendit Veneri. 6. Ὁ Ἔρως ὅτι μελίσσαις ἴσος. Cupido eſt ſimilis apibus. 7. Ὥσπερ ἡ μέλισσα, οὕτω καὶ ὁ Ἔρως μέγα ποιεῖ τραύματα. Sicut apis, ita etiam Cupido magna facit vulnera.

ΗΛΑΚΑΤΑ.

Εἰδύλλιον κή.

COLUS.

Idyllium xxviii.

XXIX.

Γλαυκῆς, ἃ φιλόρειθ' ἁλαχᾶτα, δῶρον Ἀθαναίας,
Γυναιξὶ τὸ Θ' οἰκωφελέεσσι σὸς ἐπήλυθ' Θ'.
Θαρσεῦσ' ἄμμιν ὁμέρτει πίλιν ἐς Νείλω ἁγλαὰν,
Ὅππα κύπριδος ἱερὰ καλάμιν χλωρὰν ὑφ' ἑσπλᾶι.
Τᾶδε γὰ πλόον ἐναέτμεον αἰτεύμαθα παῖρ Διὸς,
Ὅππως ξεῖνον ἐμὸν τίψομ' ἰδοῦσ', κ' αἰτιολήσομαι,
Νικίαν, χαρέντων ἰμερρόεντα ἱερὰν ἐντύν,
Καί σι τὰν Ἐλίφαντ Θ' πολυμόχθω γενεμέναν,
Δᾶῳον Νικίαος ἐς ἀλόχω χέρρας ἐπαστομᾶν.
Ξὺν τᾶ πολλὰ μὲν ἔργ' ἐντελίσσεις ἀνδρείοις πήπλοις,
Πολλὰ δ' εἶα γυναῖκας ῥαῖσις, ὑφάπτνα βρύκη.
Δὶς γὰ μετέρας ἀγρῶν μαλακῶς σι βοτάνας πόκους
Πέξαντ' αὐτοῖσι, θευγνίδος δ' εἴτεκ' ἰῦσσύρα·
Οὕτως ἀνυσίεργός φιλέες γ' ἔασα σιώρρονες.
Οὐ γὰ ἐς ἀπρωϊὰ ἐὰ ἐς αἰζηὸς μὲν ἐβαλλόμαν,
Ὀπτάσσαι σὰ δόμῳς, ἀμετέρας ὕφασεν δόπο χαλκός.
Καὶ γάρ σευ πατρὸς, ἂν ὠξ Ἐρύσας κτίσατ ποτ' Ἀρχίας,
Νάσῳ Τρινακρίας μιλὸν, ἀνδρῶν δυσίμων πόλιν.
Νῦν μὲν ἔλκει ἰγρὸν ἀέρος, ὡς πολλ' ἐδάη σοφὰ
Ἀνθρώποισι νόσως φάρμακα λυγρὰς ἀπαλαλκέμεν·
Οἰκήσας κατὰ Μίλατον ἐφάνη μὲν Ἰάσων,
Θρ' ἰωμάτων Θευγητὶς ἐν δαμότιμον πόλῃ,

Καὶ

Καὶ ὁι μνᾶστιν ἀεὶ τῶ φιλαοιδῶ παρέχῃς ξένω.
Κεῖνο γὰρ τις ἐρείτω, ποτιδὼν σ', Ἡ ΜΕΓΑ'ΛΑ χάρις
Δώρῳ ξυν ὀλίγῳ πάντα δὴ τιμῶντα τὰ παὸ φίλων.

Metaphrasis.

Glaucæ, ô Colus amica lanificii, donum Minervæ,
Matronis domum augentibus mens est tui compos :
Confidens sequere nos in illustrem urbem Neilei,
ubi Veneris delubrum est viride sub arundineto tenero.
Eò enim navigationem prosperam petimus à Jove,
ut hospitem meum oblectem videns, & vicissim oblectet, (pem.
Niciam, Gratiarum suaveloquentium sacram stir-
Teque ex elaborato ebore factam,
Munus in conjugis Niciæ manus præbebimus.
Cum eâ multa opera perficies ad viriles vestes per-
tinentia, (aquatiles.
Nulta & ad braccas, quas mulieres gestant,
Bis enim matres agnorum mollem in pascuis lanam
Tondentur eodem anno, propter Theugenidem, quæ
pulchris est talis : (sapientes.
Adeò illa operosa est ; amatque ea, quæ Matronæ
Neque enim in ignavam aut otiosam decrevi,
Te dare domum, existentem ex nostra terra.
Etenim tibi patria est ea, quam condidit olim
Archias Ephyræus, (urbem.
Insulæ Trinacriæ in dullam, præstantium virorum
Nunc sanè domum tenens viri, qui multa novit
salutaria
Remedia ad arcendos ab hominibus tristes morbos :

Habitabis

Habitabis in Mileto amabili inter Ionas,
ut pulchram colum habens Theugenis ſit inter po-
pulares, (*per renovet.*
Et illi memoriam hoſpitis carminum amantis ſem-
Hoc enim dicat quis te aſpiciens, certè magna gra-
tia (*rentur, quæ* veniunt *ab amicis.*
Exiguo muneri adeſt: omnia verò honorem mi-

Doriſmi & alia.

1. Γλαυκῶς Dor. pro Γλαυκῶς. I, 3. g. ſ. à Γλαυκή. 2. ἀλαχάτα, ας, ἁ, Dor. pro ἠλαχάτα, ης, ἡ, colus, g. ſ. ab ἤλακα perf. verb. ἐλαύνω, moveo. 3. Ἀθανάας, g. ſ. Dor. ab Ἀθανάα, ᾶ, Dor. pro Poët. Ἀθηναίη, ubi η per Syncop. tollitur, & ι in ult. & antepenult. in α mutatur. I, 3. hoc autem per paragog. dicitur pro Ἀθήνη, ἡ, & Dor. Ἀθάνα, ᾶ, Minerva. 4. Οἰκωφελέων Poët. pro οἰκωφελέων, d. plur. ab οἰκωφελὴς, έος, ὁ, ἡ, qui domum vel rem domeſticam auget, juvat: Ex οἶκος, domus, & ὠφελέω, juvo. 5. Ἐπίβολος Poët. pro ὄπίβολος, compos; ſeu qui aliquid adeptus eſt: ab ἐπιβάλλω, injicio. 6. Θαρσεῦσ' pro

Θαρ-

θαρσεῦσα, confidens, particip. præſ. fœm. à θαρσέω, fido, confido. II, 9. 7. Ἄμμιν Æol. pro ἡμῖν, ubi η ab Æolibus more Dorum in α vertitur, μ geminatur, & accentus retrahitur in acutum mutatus. Eſt d. plur. pronom. ἐγώ. 8. Ἐς Poët. & Attic. pro εἰς. 9. Νείλεω, g. ſ. Atticus ab Attic. Νείλεως, ὁ, Neileus. 10. Ὄππα Dor. pro Poët. ὅτε. I, 3. & hoc pro ὅτι, ubi. 11. Ἰερὸν Ion. pro ἱερὸν, τὸ, ſacrum: item templum, delubrum, neutr. genus ab ἱερὸς, ſacer. V, Phraſ. 6. 12. Αἰτεύμεθα Dor. pro αἰτούμεθα 1. pl. ind. præſ. verb. αἰτέομαι, οῦμαι, ab αἰτέω, peto. 13. Πὰρ Dor. pro παρά. Dores nonnunquam fini auferunt α. 14. Ὄππως Poët. gem. π pro ὅπως, ut. 15. Ξεῖνον, Ion. pro ξένον acc. à ξένος, hoſpes, ubi ε interferitur. 16. Τέρψομ' apoſtr. pro τέρψομαι, fut. 1 med. verb. τέρπω, delecto, oblecto. 17. Κ'ἀνηφιλήσομαι pro κὲ ἀνηφιλήσομαι, fut. 1 med. verb. ἀνηφιλέω, redamo, &c. 18. Τὰν Dor. pro

pro τὴν, I, 3. 19. Πολυμόχθω Dor. pro πολυμόχθε, g. ſ. à πολύμοχθος, laborioſus; item elaboratus, &c. Ex πολὺς & μόχθος, ου, ὁ, labor. V, 4. 20. Γεγενημένην, Dor. pro γεγενημένην, factam, acc. ſing. partic. paſſ. præter. perf. fœm. gen. verb. γίνομαι, ſum, fio. 21. Ἀλόχω Dor. pro ἀλόχῳ, V, 4. g. ſ. ab ἄλοχος, ου, ὁ, ἡ, conjux, &c. Ex α conjunct. pro ἅμα, & λέχος, εος, τὸ, lectus, quod à λέγομαι, cubo. 22. χέρρας Dor. pro χεῖρας, manus acc. plur. à χείρ, ἡ, manus. 23. Ὀπάσσομεν Poët. gem. σ pro ὀπάσομεν, 1 plur. futur. 1 act. verb. ὀπάζω, præbeo, &c. 24. Τᾷ Dor. τῇ, eâ. I, 3. dativ. ſing. fœmin. artic. præpoſ. 25. Φορέοισ' pro φορέοισι Dor. pro φορέουσι, geſtant, 3 plur. præſ. indic. verb. φορέω pro φέρω, fero, geſto. 26. Ματέρες Dor. pro μήτερες à μήτης, ητος, ἡ, mater. I, 3. 27. Μαλακὼς Dor. pro μαλακὰς, acc. plur. à μαλακὸς, ὁ, mollis. V, 4. 28. Βοτάνα Dor. pro βοτάνη, ης, ἡ, herba. I, 3.

29. Πό-

29. Πόκως Dor. pro πόκος. V, 4. acc. pl. à πόκος, ὁ, vellus, lana; à πέκω, tondeo, vello. 30. Ἕνεκ' pro ἕνεκα Poët. per ectaſin pro ἕνεκα, propter, causâ. 31. Ἐϋσφύρω Dor. pro εὐσφύρῳ. V, 4. gen. ſing. ab εὐσφυρος, ὁ, ἡ, cui eſt elegans forma pedum: ab εὖ & σφύρα, ας, ἡ, malleus. 32. Φιλέει Ion. pro φιλεῖ 3 ſing. præſ. ind. verb. φιλέω. 33. Ὅσσα Poët. geminato σ pro ὅσα, acc. plur. ab ὅσος, η, ον, à maſc. ὅσος. 34. Ἀκηρέας Dor. pro ἀκηρούς. V, 4. acc. pl. ab ἀκηρὸς, ὄς, debilis, ignavus. 35. Ἐς pro εἰς. 8. 36. Ἀεργὼς Dor. pro ἀεργούς. V, 4. acc. pl. ab ἀεργὸς Poët. pro ἀεργὸς, ὄς, ὁ, iners, otioſus: Ex α priv. & ἔργον, opus. 37. Ἐξαλλόμην Dor. pro ἐξαλλόμην. I, 3. 1 ſ. aor. 2 med. verb. βάλλω. 38. Ὀπάσσαι, dare, Poët. gem. σ pro ὀπάσαι, infinitiv. aor. 1 act. verb. ὀπάζω. 39. Δόμως Dor. pro δόμους, V, 4. acc. pl. à δόμος, ὁ, domus. 40. Ἀμετέρας Dor. ἡμετέρας, I, 3. acc. plur. ab ἡμετέρα,

noſtra: ab ἡμέτερος, noſter. 41. Ἴυσαν Dor. pro ἦσαν, II, 9. acc. ſing. particip. præſ. fœm. verb. εἰμὶ, ſum. 42. Ἄν Dor. pro ἦν, acc. ſing. art. poſtpoſ. fœm. 43. Ὧ ξ Dor. pro ὃ ἐξ. Quia ex ὃ ſequente ε contractio fit in ᾧ, ut ᾧ ξ, pro quo Dor. ω ponunt. 44. Κπίωσι Ion. & Poët. pro ἔκπωσι, ubi Ion. augment. abjicitur, & Poët. σ geminatur. Eſt 3 ſing. aor. 1 act. verb. κπίζω, condo. Nota ᾧ ξ hic in textu ſejungitur per tmeſin ab ἔκπωσι, ut fit ᾧ ξέκπωσι, & Poët. ξέκπωσι, ab ἐκπίζω, condo. 45. Νάσῳ Dor. pro νήσῳ. I, 3. V, 4. g. ſ. à νῆσος, ἡ, inſula. 46. Μὰν Dor. pro μὴν, ſanè, certe. I, 3. 47. Ἔχοισ' pro ἔχοισα Dor. pro ἔχουσα. II, 1. XV, 3. 48. Ἀνέρος, g. ſ. incontr. pro ἀνδέρος ab ἀνὴρ, ὁ, vir. 49. Ἀνθρώποισι d. plur. Ion. pro ἀνθρώποις. IV, 13. 50. Νόσως Dor. pro νόσους. V, 4. acc. plur. à νόσος, ἡ, morbus. 51. Ἀπαλαλκέμεν Ion. pro ἀπαλάλκειν, εν in εμεν mutato, infin. præſ. verb. ἀπαλ-

ἀπαλάλκω, arceo, repello: Ex ἀπὸ & ἀλάλκω per reduplication. pro ἄλκω, arceo, juvo: ab ἀλκὴ, robur. 52. Μίλατον Dor. pro Μίλητον. I. 3. acc. ſing. à Μίλητος Miletus nom. urbis. 53. Ἐερσήν Dor. pro ἐερσῆν acc. ſing. ab ἐερσῆ, ἡ, amabilis: fœm. genus ab ἐερσὸς, ὴ, ὸ, amabilis, jucundus, amœnus: ab ἐρέω. 54. Ἰάονας, Poëtic. pro Ἰώνων, gen. plur. ab Ἴων, ονος, ὁ, Ion, filius Xuthi, à quo Iones dicti. 55. Εὐαλάκατος Dor. pro εὐηλάκατος, ος, ὁ, ἡ, qui vel quæ bonam vel pulchram colum habet: Ex εὖ & ἠλακάτη, ἡ, colus. 56. Δαμόπσιν Poët. pro δαμόταισιν, ubi Poët. in penult. α eliditur: Eſt d. plur. Doricus. XXV, ος. pro δημόταις, à δημότης, popularis: Vel fit à δαμόπς Dor. pro δημότης. 57. Μνᾶσιν Dor. pro μνῆσιν. I. 3. acc. ſing. ab ἡ μνῆσις εως, ἡ, Ion. pro μνήμη, ἡ, memoria. 58. Τῶ Dor. pro τῷ, g. ſ. artic. præpoſ. 59. Φιλαοιδῶ Dor. pro φιλαοιδῷ, g. ſ. à φιλαοιδὸς, ὁ,

carminum amans: Ex φίλος & ἀοιδὴ, carmen, cantus. 60. πέννω Dor. pro ξένος g. f. à ξένος, ου, ὁ, hospes. 61. Κεῖνο Poët. per aphæres. pro ἐκεῖνο. II, 7. 62. ἐρείπω dicat, 3 sing. imper. præs. verb. ἐρέω. 63. Ποσσὶν Dor. pro ποσσὶν particip. aor. 2. act. verb. ποσσείδω, aspicio: Ex πρὸς & εἶδω video. I, 2. 64. Μεγάλα Dor. pro μεγάλη, ης, magna, à μέγας, magnus. 65. ξύν, Attic. pro σύν. Attici enim ξ ponunt pro σ. 66. Τιμῶντα Dor. pro τιμῶντα per crasin pro τιμήσαντα acc. sing. à τιμήεις εσσα, ὁ, honoratus, à τιμὴ, ῆς, honor. 67. Πὰς Dor. pro παρά. 13.

Phraſes.

1. Ἡ ἠλακάτη δῶρον Ἀθήνης. Colus eſt donum Minervæ. Ἡ γυνὴ οἰκωφελής. Matrona domeſticæ rei augendæ ſtudioſa. Matrona, quæ rem domeſticam auget. 2. Ὀμαρτεῖν τινι. Sequi aliquem. Ἡ ἠλακάτη τῷ Θεοκρίτῳ εἰς τὴν πόλιν ὁμαρτεῖ. Colus Theocritum in urbem ſequitur. 3. Ἐν πόλει, τῇ τῆ Νείλεω ἀγλαᾷ τὸ χλοερὸν τῆς Κύπριδος ἱερὸν ἁπαλῷ ὑπὸ καλάμῳ ἔχει. In illuſtri Neilei urbe Veneris templum eſt viride ſub arundineto tenero. 4. Θεόκριτος ὁ ποιητὴς εὐήνεμον αἴρεται πρὸς Διὸς πλόον εἰς τὴν τῆ Νείλεω πολιν. Theocritus Poëta proſperam petit navigationem à Jove in Urbem Neilei. 5. Θεόκριτος Νικίαν τὸν ἑὸν ξένον ἐν τῇ τῆ Νείλεω πόλει ταῖς ᾠδαῖς τέρπεται. Theocritus in Urbe Neilei hoſpitem ſuum carminibus oblectat. Θεόκριτος ὁ

ποιητὴς ὑπὸ τῦ ξένυ ἀνθφιλεῖται. Theocritus Poëta ab hoſpite redamatur, vel viciſſim oblectatur. 6. Νικίας ὁ Θεοκρίτυ ξένος δῶρον ἱερὸν ἦν ἐφφώνων φυτόν. Nicias Theocriti hoſpes eſt ſtirps Gratiarum ſuaviloquentium ſacra. 7. Ἡ ἠλακάτη, ἡ ἐξ Ἐλέφαντος πολυμόχθυ γεγενημένη. Colus ex elaborato ebore facta. 8. Θεόκριτος ὁ Ποιητὴς ἠλακάτην, τὴν ἐλέφαντος πολυμόχθυ γεγενημένην εἰς χεῖρας τῆς ἀλόχυ Νικίας δῶρον ὀπάζει. Theocritus Poëta Colum ex ebore elaborato factam in manus conjugis Niciæ donum præbet. 9. Ἡ ἠλακάτη, ἣν Θεόκριτος τῇ τῦ ἑαυτῦ ξένυ ἀλόχῳ δῶρον ὤπασε, πολλὰ ἐκτελέσει ἔργα. Colus, quam Theocritus conjugi Niciæ donо dedit, multa perficiet opera. Ἡ ἠλακάτη πολλὰ ἐκτελεῖ ἔργα τοῖς ἀνδρείοις πέπλοις, (ſcil. χρήσιμα.) Colus multa perficiet opera virilibus veſtibus idonea, vel ad viriles veſtes pertinentia. 10. Φορεῖν τὸ ὑδάτινον ῥεῖθρον, vel. τὴν ὑδατίνην ῥεῖθρην.

Ge-

Gestare aquatilem braccam, seu aquatile velum pudendorum. Ἡ ἠλακάτη πολλ' ὑδάτινα ἐξετίλεσε βράκη, οἷα γυναῖκες φορέουσι. Colus perfecit multas aquatiles braccas, quas mulieres gestant. 11. Πέκειν τὰς μητρὰς τὴν ἀρνῶν. Tondere matres agnorum. Αἱ μαχὰς τὴν ἀρνῶν δὶς αὐτοετεὶ πέκονται τὰς πόκας. Matres agnorum bis eodem anno lanam tondentur. 12. Θευγενὶς, ἡ τᾶ Νικίᾳ ἄλοχος, ὄξιν εὐσφυρος. Theugenis Niciæ conjux est pulchris talis seu eleganti formâ pedum. 13. Θευγενὶς ἡ ἄλοχος τᾶ Νικίᾳ ἀνυσιεργός ὄξι. Theugenis Niciæ conjux laboriosa est. 14. Θευγενὶς φιλεῖ, ὅσ' αἱ σαόφρονες γυναῖκες φιλέσι. Theugenis amat, quæcunque Matronæ sapientes amant. 15. Θεόκριτος ἐβάλετο τὴν ἠλακάτην ὐκ εἰς ἀκιρὸν, ὐδ' εἰς ἀεργὸν δόμον ὀπάσσαι. Theocritus decrevit colum non in ignavam, aut otiosam domum dare. Ὁ δόμος Θευγενίδος ὐκ ἔστιν ἀκιρὸς, ὐδ' ἀεργός. Theugenis domus non est ignava, neque otiosa.

otiosa. 16. Ἠλακάτη, ἡ ἀπὸ τῆς ἡμετέρας χθονὸς ἔσα. Colus è terra nostra. 17. Ἡ τῇ ἠλακάτῃ πατρὶς ὄζιν αὐτὴ, ἣν ὁ Ἀρχίας Ἐφύραος ποτ' ἐξέκτισε. Coli Patria est ea, quam Archias Ephyræus olim condidit. Πάτρις ἠλακάτης ὄζι νάσυ τριναχρίας μυελὸς, ἀνδρῶν δοκίμων πόλις. Patria coli est insulæ Trinacriæ medulla, virorum præstantium urbs. 18. Ἡ ἠλακάτη νῦν τὸν οἶκον ἔχει τῆς Νικίς. Colus nunc tenet domum Niciæ. 19. Δαίειν φάρμακα. Scire vel nosse pharmaca. Νικίας ὁ Ἰατρὸς πολλὰ ἐδάη σοφὰ φάρμακα. Nicias Medicus multa novit salutaria remedia. 20. Ἀπαλάλκειν τοῖς ἀνθρώποις νόσους. Arcere ab hominibus morbos. Τὰ φάρμακα ἀπάλκυσι τὰς λυγρὰς τοῖς ἀνθρώποις νόσους. Remedia arcent tristes ab hominibus morbos. 21. Οἰκεῖν κατὰ Μίλητον. Habitare in Mileto. Ἡ ἠλακάτη κατὰ Μίλητον ἐρασμιὴν οἰκεῖ μετ' Ἰώνων. Colus in Mileto amabili habitat

cum

cum Ionibus. 22. Ἡ εὐηλάκατος Θευγενὶς ἐν δαμοσίοις ἐσί. Theugenis pulchram colum habens inter populares est. 23. Παρέχειν μνᾶσιν. Renovare memoriam. Ἡ ἠλακάτη τῷ Νικίᾳ τῆς ξένης τῆς ἀεὶ φιλαοιδοῦς μνῆσιν παρέχει. Colus Niciæ hospitis semper carminum amantis memoriam renovat. 24. Πάντα τιμῆντα τὰ παρὰ φίλων. (scil. ἐχόμενα.) Omnia honorem merentur, quæ ab amicis veniunt.

FINIS.